

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 15.11.2011
KOM(2011) 753 wersja ostateczna

2011/0368 (COD) C7-0344/11

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

ustanawiające, w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, instrument finansowy na rzecz wspierania współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Znaczenie polityk dotyczących przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości wzrastało stopniowo przez ostatnie lata. Polityki te stanowią centralny element projektu europejskiego mającego na celu stworzenie obszaru bez granic wewnętrznych, na który obywatele UE oraz obywatele państw trzecich mogą wjechać, po którym mogą się poruszać, na którym mogą żyć i pracować, wnosząc nowe pomysły, kapitał, wiedzę i innowacje oraz pracując w zawodach wykazujących deficytowość na krajowych rynkach pracy, przekonani, że ich prawa są w pełni przestrzegane, a ich bezpieczeństwo zapewnione. Wzrastające znaczenie polityki w dziedzinie spraw wewnętrznych zostało potwierdzone w programie sztokholmskim z 2009 r.¹; ponadto polityka ta jest jedną z dziedzin, które zostały znacząco zredefiniowane w traktacie lizbońskim.

W obszarze bezpieczeństwa wewnętrznego, główne dokumenty, takie jak komunikat Komisji dotyczący strategii bezpieczeństwa wewnętrznego², zapewniły jasne wytyczne odnoszące się do kierunku działań w nadchodzących latach. W dziedzinie bezpieczeństwa wewnętrznego Unia stanie przed ważnymi wyzwaniami. Terroryzm i przestępczość zorganizowana, handel narkotykami, korupcja, cyberprzestępczość, handel ludźmi i bronią nadal będą stanowiły poważne zagrożenie. Przewiduje się, że poziom przestępczości w skali globalnej pozostanie taki sam, ale charakter przestępstw ulegnie zmianie ze względu na to, że przestępcy używają nowych technologii przy popełnianiu przestępstw. Można oczekiwać, że poziom przestępczości transgranicznej i zorganizowanej wzrośnie, a jej charakter stanie się bardziej złożony i międzynarodowy. Przewiduje się zwiększenie liczby niektórych rodzajów przestępstw, takich jak oszustwo, pranie pieniędzy i cyberprzestępczość. Należy również podjąć dalsze działania w celu bardziej skutecznej ochrony infrastruktury krytycznej UE, zwłaszcza przed atakami terrorystycznymi, oraz w celu opracowania zintegrowanego podejścia UE do zarządzania ryzykiem i zarządzania kryzysowego. Aby podołać tym wszystkim przyszłym wyzwaniom, trzeba podjąć bardziej intensywne działania na poziomie UE, zapewniające obywatelom ochronę przed zagrożeniami, które stają się coraz bardziej transgraniczne, a także wspierać działania operacyjne prowadzone przez właściwe organy państw członkowskich, w tym wykorzystując odpowiednie finansowanie ze strony Unii. W tym kontekście w programie sztokholmskim wyraźnie wezwano do utworzenia funduszu w celu wsparcia wdrażania strategii bezpieczeństwa wewnętrznego oraz przyjęcia spójnego i kompleksowego podejścia do współpracy w dziedzinie egzekwowania prawa, w tym zarządzania granicami zewnętrznymi Unii.

W związku z powyższym w swoim wniosku z dnia 29 czerwca 2011 r. dotyczącym najbliższych wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020³, Komisja zaproponowała utworzenie Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego jako elementu uproszczonej dwufunduszowej struktury przyszłych wydatków w obszarze spraw wewnętrznych, która obejmuje również Fundusz Migracji i Azylu. Łączny budżet Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego będzie wynosił 4 648 mln EUR (w cenach bieżących), tak aby wesprzeć wdrożenie pięciu strategicznych celów wyznaczonych przez strategię bezpieczeństwa

---

¹ Dz.U. C 115 z 4.5. 2010, s. 1.

² COM(2010) 673 wersja ostateczna.

³ COM(2011) 500 wersja ostateczna.

wewnętrznego, do których należą: likwidowanie międzynarodowych sieci przestępczych; zapobieganie terroryzmowi oraz walka z radykalizacją postaw i werbowaniem terrorystów; podniesienie poziomu ochrony obywateli i przedsiębiorstw w cyberprzestrzeni; poprawa bezpieczeństwa poprzez zarządzanie granicami oraz zwiększenie odporności Europy na sytuacje kryzysowe i katastrofy.

Ze względu na różne podstawy traktatowe, które mają objąć szereg celów strategicznych, nie jest prawnie możliwe ustanowienie Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego w formie jednego instrumentu finansowego. Proponuje się zatem ustanowienie tego funduszu w postaci kompleksowych ram finansowych, obejmujących dwa szczegółowe wnioski, w tym wniosek niniejszy, uzupełnione instrumentem horyzontalnym ustanawiającym wspólne przepisy.

Architektura prawna została wyjaśniona szczegółowo w sekcji 3.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCENA SKUTKÓW

W kontekście wzrastającego znaczenia oceny jako narzędzia świadomego kształtowania polityki, niniejszy wniosek został oparty na wynikach oceny, konsultacji z zainteresowanymi stronami oraz na ocenie skutków.

Prace nad przygotowaniem przyszłych instrumentów finansowych w dziedzinie spraw wewnętrznych rozpoczęto w 2010 r. i kontynuowano w 2011 r. W ramach tych prac przygotowawczych w grudniu 2010 r. rozpoczęto badanie oceny/oceny skutków przy pomocy zewnętrznego wykonawcy. W powyższym badaniu, ukończonym w lipcu 2011 r., zebrano dostępne wyniki oceny dotyczące istniejących instrumentów finansowych oraz przedstawiono problemy, cele i warianty działań strategicznych, w tym ich prawdopodobne skutki, przeanalizowane w ocenie skutków. W oparciu o to badanie Komisja przygotowała sprawozdanie z oceny skutków, zaś w dniu 9 września 2011 r. Rada ds. Ocen Skutków wydała opinię na jego temat.

W kontekście wzrastającego znaczenia oceny jako narzędzia świadomego kształtowania polityki, w niniejszym wniosku ustawodawczym uwzględniono również w pełni formalną ocenę śródkresową ogólnego programu w sprawie bezpieczeństwa i ochrony wolności⁴, obejmującego wdrażanie programów „Zapobieganie i walka z przestępczością” (ISEC) oraz „Zapobieganie, gotowość i zarządzanie skutkami w zakresie terroryzmu i innych rodzajów ryzyka dla bezpieczeństwa” (CIPS) za okres od 2007 r. do 2009 r. W swoim sprawozdaniu z 16 czerwca 2011 r., Komisja dokonała oceny ilościowych i jakościowych aspektów wdrażania programów oraz uzyskanych wyników, w tym przedstawiła dokładny opis działań realizowanych w ramach programów, analizę wyników sfinansowanych projektów oraz przegląd narzędzi i mechanizmów realizacji w celu określenia możliwych działań naprawczych.

Na etapie sporządzania niniejszego wniosku uwzględniono wszystkie wyniki specjalnych konsultacji społecznych, przeprowadzanych drogą internetową, na temat przyszłości

---

⁴ COM(2011)318 wersja ostateczna z 16 czerwca 2011 r.: Komunikat w sprawie śródkresowej oceny programu ramowego „Bezpieczeństwo i ochrona wolności” (2007-2013).

finansowania w dziedzinie spraw wewnętrznych⁵, które trwały od 5 stycznia do 20 marca 2011 r. i były otwarte dla zainteresowanych stron z UE i z państw trzecich. Ogółem otrzymano 115 odpowiedzi od osób fizycznych oraz przedstawicieli organizacji, w tym osiem pisemnych stanowisk stron. W konsultacjach uczestniczyli respondenci ze wszystkich państw członkowskich, jak również z niektórych państw trzecich.

W kwietniu 2011 r. najważniejsze zainteresowane strony (państwa członkowskie, organizacje międzynarodowe, organizacje społeczeństwa obywatelskiego) zebrały się na konferencji „Przyszłość finansowania UE w obszarze spraw wewnętrznych – nowe spojrzenie”, co umożliwiło im wymianę poglądów na temat przyszłości finansowania ze środków UE dziedziny spraw wewnętrznych. Konferencja stała się również okazją do zatwierdzenia wyników podsumowania sytuacji bieżącej i konsultacji społecznych.

Przyszłość finansowania w obszarze spraw wewnętrznych ze środków UE była podnoszona i omawiana z podmiotami instytucjonalnymi przy wielu okazjach, w tym podczas nieformalnych rozmów podczas lunchu w trakcie obrad Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w dniu 21 stycznia 2011 r., na nieformalnym śniadaniu z koordynatorami politycznymi Parlamentu Europejskiego w dniu 26 stycznia 2011 r., podczas przesłuchania komisarz Malmström przez komisję ds. wyzwań politycznych (SURE) Parlamentu Europejskiego w dniu 10 marca 2011 r. oraz podczas wymiany poglądów między dyrektorem generalnym DG do Spraw Wewnętrznych oraz Komisją Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (LIBE) Parlamentu Europejskiego w dniu 17 marca 2011 r.

Szczegółowe porady ekspertów na temat przyszłych instrumentów finansowych w obszarze bezpieczeństwa wewnętrznego na posiedzeniu Stałego Komitetu Współpracy Operacyjnej w zakresie Bezpieczeństwa Wewnętrznego (COSI) w dniu 5 października 2010 r., na którym miała miejsce wstępna wymiana poglądów z przedstawicielami państw członkowskich oraz przedstawicielami agencji (Eurojust, Europejskiego Urzędu Policji – Europol, Europejskiego Kolegium Policyjnego – CEPOL i Europejskiej Agencji Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej – Frontex), a także na konferencji Europejskiej organizacji na rzecz bezpieczeństwa (EOS) na temat przemysłu i bezpieczeństwa w dniu 9 lutego 2011 r. Ponadto aspekty techniczne związane z wdrażaniem przyszłego instrumentu finansowego w obszarze bezpieczeństwa wewnętrznego zostały również omówione z ekspertami z państw członkowskich na posiedzeniach dwóch komitetów ogólnego programu w sprawie bezpieczeństwa i ochrony wolności (ISEC i CIPS) w dniach 15 lutego oraz 18 lipca 2011 r.

Konsultacje, konferencje i dyskusje ekspertów potwierdziły, że istnieje powszechna zgoda kluczowych zainteresowanych stron co do potrzeby rozszerzenia zakresu finansowania ze środków Unii działań w dziedzinie bezpieczeństwa wewnętrznego, w tym jeśli chodzi o jej wymiar zewnętrzny oraz potrzeby działania na rzecz uproszczenia mechanizmów realizacji i większej elastyczności, szczególnie w sytuacjach nadzwyczajnych. Aby uzyskać wartość dodaną, wydatkowanie środków Unii powinno lepiej odzwierciedlać priorytety i zobowiązania strategiczne na poziomie Unii oraz powinno wspierać wdrażanie dorobku Unii w dziedzinie spraw wewnętrznych. W dziedzinie bezpieczeństwa wewnętrznego

---

⁵ Dokumenty objęte konsultacjami oraz sprawozdanie na temat wyników konsultacji są dostępne na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej do Spraw Wewnętrznych: http://ec.europa.eu/justice/news/consulting_public/news_consulting_0020_en.htm

zainteresowane strony uznały, że szerokie priorytety tematyczne zostały już ustalone w programie sztokholmskim z 2009 r. oraz strategii bezpieczeństwa wewnętrznego z 2010 r. Przyszły mechanizm finansowania powinien zatem mieć kompleksową strukturę oraz obejmować kwestie związane z egzekwowaniem prawa, strażą graniczną i strażą celną. Za istotną uznano również potrzebę większego wykorzystania odpowiednich agencji unijnych, takich jak Europol oraz Frontex. Wyrażono także szerokie poparcie dla koncepcji ograniczenia liczby instrumentów finansowych i stworzenia struktury dwufunduszowej, pod warunkiem że doprowadzi to do faktycznego uproszczenia. Zainteresowane podmioty uzgodniły również potrzebę stworzenia elastycznego mechanizmu reagowania w sytuacjach nadzwyczajnych. Zarządzanie dzielone, przy jednoczesnym przejściu na programowanie wieloletnie, zostało powszechnie uznane za właściwy sposób zarządzania wydatkami w dziedzinie spraw wewnętrznych. Organizacje pozarządowe były jednak zdania, że należy również kontynuować zarządzanie bezpośrednio.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

Prawo do działania opiera się na przepisie art. 3 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej, który stanowi, że „Unia zapewnia swoim obywatelom przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości bez granic wewnętrznych, w której zagwarantowana jest swoboda przepływu osób, w powiązaniu z właściwymi środkami w odniesieniu do kontroli granic zewnętrznych, azylu, imigracji, jak również zapobiegania i zwalczania przestępczości”.

Działanie Unii uzasadniają cele ustanowione w art. 67 Traktatu o funkcjonowaniu Unii (TFUE), zwanego dalej „Traktatem”, w którym określono środki służące stworzeniu przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.

Rozporządzenie opiera się na licznych podstawach prawnych tytułu V Traktatu dotyczącego przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości (art. 82 ust. 1, art. 84 i art. 87 ust. 2 TFUE). Powyższe artykuły stanowią zgodne podstawy prawne w świetle szczególnego reżimu prawnego, który stosuje się w procesie decyzyjnym na podstawie wspomnianego tytułu.

Ze względu na różne zasady głosowania w Radzie wynikające z zasady zmiennej geometrii przewidzianej w protokołach: 19 (w sprawie dorobku Schengen), 21 (w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości) oraz 22 (w sprawie stanowiska Danii, w tym w odniesieniu do części 3, tytuł V Traktatu) nie istnieje prawna możliwość sporządzenia jednego kompleksowego wniosku ustawodawczego w sprawie Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, mimo spójności celów politycznych, które mają zostać osiągnięte.

Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego zostaje zatem ustanowiony jako ogólne ramy finansowe, na które składają się dwa odrębne akty, ustanawiające różne elementy Funduszu i określające cele, działania kwalifikowalne oraz koperty finansowe każdego elementu Funduszu:

- rozporządzenie ustanawiające, w ramach Funduszu, element dotyczący współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego;
- rozporządzenie ustanawiające, w ramach Funduszu, element dotyczący zarządzania granicami i wspólnej polityki wizowej.

W kompleksowych ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego niniejsze rozporządzenie zapewnia wsparcie finansowe współpracy policyjnej, wymiany i dostępu do informacji, zapobiegania przestępczości oraz walki z przestępczością transgraniczną, jak również przestępczością poważną i zorganizowaną, w tym walki z terroryzmem, ochrony ludzi i infrastruktury krytycznej przed zdarzeniami związanymi z zagrożeniem bezpieczeństwa oraz skutecznego zarządzania zagrożeniami dla bezpieczeństwa i zarządzania kryzysowego, uwzględniając wspólne polityki Unii (strategie, programy oraz plany działania), prawodawstwo, praktyczną współpracą oraz ocenę zagrożenia i ryzyka. W związku z powyższym dwa programy, na mocy których zapewnia się obecnie wsparcie finansowe w tym obszarze polityki (ISEC, CIPS), zostają zniesione ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2014 r., z zastrzeżeniem przepisów przejściowych. Zniesienia programu CIPS (decyzja Rady 2007/124/WE, EURATOM) nie można dokonać w ramach niniejszego rozporządzenia, gdyż ze względu na różne zasady głosowania wynikające z podwójnej podstawy prawnej (WE/Euratom) wymaga ono przyjęcia odrębnego aktu prawnego.

Ogólnie rzecz ujmując, jest to obszar, który charakteryzuje się wyraźną wartością dodaną działań na poziomie Unii w porównaniu z działaniami na poziomie poszczególnych państw członkowskich. Unia Europejska znajduje się w sytuacji bardziej dogodnej niż państwa członkowskie, aby zająć się sytuacjami transgranicznymi oraz stworzyć platformę zapewniającą wspólne podejście; wsparcie finansowe przyznane na podstawie niniejszego rozporządzenia przyczynia się w szczególności do wzmocnienia potencjału krajowego i europejskiego, jak również transgranicznej współpracy oraz koordynacji, uproszczonej i bezpiecznej komunikacji, tworzenia sieci kontaktów, wzajemnego zaufania i wymiany informacji oraz najlepszych praktyk. Uznaje się jednak powszechnie, że działania powinny być podejmowane na właściwym poziomie, a rola Unii nie może wykraczać poza to, co jest konieczne. Jak podkreślono w przeglądzie budżetu, „budżet UE powinien być wykorzystywany do finansowania dóbr publicznych UE, działań, których państwa członkowskie i regiony nie mogą sfinansować same, lub w przypadkach, gdy takie finansowanie zapewni lepsze wyniki”⁶.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek Komisji dotyczący następnych ram wieloletnich obejmuje wniosek, w którym przeznaczono 4 648 mln EUR (w cenach bieżących) na Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego na lata 2014–2020. W ramach całej tej koperty, środki dostępne orientacyjnie na wdrażanie niniejszego rozporządzenia szczegółowego wynoszą 1 128 mln EUR. Orientacyjnie 50 % tej kwoty (564 mln EUR) powinno zostać wykorzystane na programy krajowe państw członkowskich, podczas gdy pozostałe 50 % (564 mln EUR) powinno być zarządzane centralnie w celu finansowania działań Unii, działań w sytuacjach nadzwyczajnych oraz pomoc techniczną.

w mln EUR

Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego		4 648
<i>w tym nowe systemy informatyczne</i>		

⁶ „Przegląd budżetu UE”, COM(2010) 700 z 19.10.2010.

- Instrument na rzecz współpracy policyjnej		1 128
- Instrument na rzecz zarządzania granicami		3 520

5. GŁÓWNE ELEMENTY WNIOSKU

• Koncentracja na priorytetach strategicznych

Aby zapewnić osiągnięcie wystarczających i wymiernych skutków, w niniejszym rozporządzeniu na lata 2014–2020 zaproponowano koncentrację wsparcia finansowego Unii na pięciu kluczowych priorytetach strategicznych (określonych w unijnej strategii bezpieczeństwa wewnętrznego), do których należą:

- zapobieganie przestępczości transgranicznej, poważnej i zorganizowanej oraz walka z tymi zjawiskami;
- podniesienie poziomu ochrony obywateli i przedsiębiorstw w cyberprzestrzeni;
- zapobieganie terroryzmowi oraz walka z radykalizacją postaw i werbowaniem terrorystów;
- podniesienie zdolności do ochrony infrastruktury krytycznej we wszystkich sektorach gospodarki; oraz
- zwiększenie odporności Europy na sytuacje kryzysowe i katastrofy.

Te priorytety strategiczne, które zostały opisane bardziej szczegółowo w załączniku do niniejszego rozporządzenia, muszą zostać uwzględnione przez państwa członkowskie podczas sporządzania wieloletnich programów krajowych. Mogą być one w każdym czasie zmienione w procedurze uproszczonej aktem delegowanym w przypadku pojawienia się nowego ryzyka lub zagrożenia. Ponadto, aby stworzyć dodatkowe zachęty, poziom współfinansowania UE w przypadku środków krajowych wdrażających jakikolwiek z niniejszych priorytetów strategicznych Unii można podwyższyć nawet do 90 % (zamiast przewidywanych 75 %), zgodnie z rozporządzeniem horyzontalnym.

Konkretne środki finansowane na podstawie niniejszego rozporządzenia obejmują głównie działania wzmacniające zdolność operacyjną państw członkowskich, na przykład wspólne operacje transgraniczne, wymianę najlepszych praktyk, testowanie i zatwierdzanie nowych metodologii i technologii (aby wypełnić lukę badaniami naukowymi w dziedzinie bezpieczeństwa finansowanymi przez Unię), zakup nowego sprzętu technicznego i infrastruktury, szkolenie i programy wymiany dla personelu, prowadzenie analiz, takich jak ocena ryzyka i zagrożenia, jak również tworzenie sieci kontaktów.

W celu efektywniejszego wykorzystania umiejętności i wiedzy eksperckiej odpowiednich agencji unijnych w obszarze spraw wewnętrznych Komisja planuje również skorzystanie z

możliwości przewidzianej w rozporządzeniu finansowym⁷, aby powierzyć, w ramach środków dostępnych na podstawie rozporządzenia, realizację określonych zadań takim agencjom w ramach ich misji i zgodnie z ich programami prac. W przypadku zadań objętych niniejszym instrumentem dotyczy to w szczególności Europolu, na przykład w odniesieniu do organizacji wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych lub działu pomocy na podstawie konwencji z Prüm, a także Cepolu, na przykład w odniesieniu do wdrażania europejskich programów szkoleniowych, wspólnych tematycznych programów nauczania i modułów, w tym dla organów ścigania z odpowiednich państw trzecich.

- **Podział dostępnych środków**

Na łączną kwotę przeznaczoną na ten instrument na lata 2014–2020 składają się dwie części: budżet Unii (1 128 mln EUR w cenach bieżących) oraz wkłady – których wielkość nie jest jeszcze znana – państw stowarzyszonych w ramach wdrażania, stosowania i rozwijania dorobku Schengen (Norwegia, Islandia, Szwajcaria, Liechtenstein), które będą uczestniczyć w tym instrumencie. Spośród państw członkowskich w stosowaniu rozporządzenia nie będzie uczestniczyć Dania, a Irlandia i Zjednoczone Królestwo mogą zastosować klauzulę *opt-in*, zgodnie z właściwymi protokołami.

Łączna kwota 1 128 mln EUR jest podzielona na dwie równe części (w stosunku 50/50): państwa członkowskie uzyskają orientacyjną kwotę 564 mln EUR (w cenach bieżących) na swoje programy krajowe (zarządzanie dzielone) oraz na działania Unii, pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych oraz pomoc techniczną; a Komisja będzie wdrażać tę samą orientacyjną kwotę w ramach zarządzania bezpośredniego i pośredniego.

Wybrane kryteria, które posłużą w procesie przydzielania dostępnych środków państwom członkowskim, dotyczą głównych dóbr, które państwa członkowskie muszą chronić. Są to: populacja danego państwa, terytorium, liczba osób podróżujących przez ich przestrzeń powietrzną i przesiadających się w ich portach morskich oraz ilość ładunku przewożonego drogą powietrzną i morską, a także europejska infrastruktura krytyczna wyznaczona zgodnie z prawem Unii. Ponieważ w tym kontekście pod uwagę wzięto zdolność finansową państw członkowskich, jako piąte kryterium przydziału środków dodano ich produkt krajowy brutto (w odwrotnej proporcji).

- **Pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych oraz działania w państwach trzecich oraz dotyczące państw trzecich**

Przepisy szczególne zostają wprowadzone do niniejszego rozporządzenia oraz do rozporządzenia horyzontalnego, aby umożliwić Unii podjęcie szybkich i skutecznych działań w przypadku każdego zdarzenia związanego z zagrożeniem bezpieczeństwa lub nowo pojawiającego się zagrożenia, które ma lub może mieć znacząco niekorzystny wpływ na bezpieczeństwo ludzi w jednym lub więcej państwach członkowskich (sytuacja nadzwyczajna). Decyzję o takiej pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych każdorazowo podejmuje Komisja, ale propozycja może zostać przedstawiona przez państwa członkowskie, agencje unijne, organizacje międzynarodowe lub komitet ustanowiony na mocy art. 71 (COSI), który jest reprezentowany przez państwo członkowskie sprawujące prezydencję w

---

⁷ Wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia w sprawie reguł finansowych mających zastosowanie do budżetu rocznego Unii (COM (2010) 815 wersja ostateczna z 22.12.2010). Wniosek ten oznacza oficjalne wycofanie przez Komisję poprzednich wniosków ustawodawczych COM (2010) 71 wersja ostateczna oraz COM (2010) 260 wersja ostateczna.

Radzie. Pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych nie jest ograniczona do Unii i może obejmować środki w państwach trzecich lub środki, które ich dotyczą.

Ogólnie wykaz działań w państwach trzecich lub ich dotyczących, które są kwalifikowalne na podstawie niniejszego rozporządzenia, obejmuje głównie krótkoterminowe działania operacyjne mające bezpośredni wpływ na bezpieczeństwo wewnętrzne Unii, takie jak wspólne operacje transgraniczne, zakup sprzętu technicznego, działania dotyczące wymiany i szkoleń, ocena zagrożenia oraz ryzyka, jak również wsparcie finansowe na działania podnoszące świadomość i akcje informacyjne. Działania w państwach trzecich są wdrażane przez Komisję głównie w drodze zarządzania bezpośredniego i pośredniego zgodnie z rozporządzeniem finansowym. Takie działania nie powinny być ukierunkowane bezpośrednio na rozwój i powinny uzupełniać, w stosownych przypadkach, wsparcie finansowe dostarczane za pośrednictwem instrumentów pomocy zewnętrznej Unii, które pozostają głównym źródłem finansowania mającego na celu pomoc państwom trzecim w budowie ich odpowiednich zdolności. Podczas wdrażania takich działań należy zabiegać o całkowitą spójność z zasadami i ogólnymi celami działań zewnętrznych Unii i jej polityki zagranicznej związanej z danym państwem lub regionem. Komplementarność zostanie zapewniona poprzez wzmocnioną koordynację z Europejską Służbą Działań Zewnętrznych oraz odpowiednimi służbami Komisji.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

ustanawiające, w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, instrument finansowy na rzecz wspierania współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 82 ust. 1, art. 84 i art. 87 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej⁸,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁹,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów¹⁰,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Cel Unii, jakim jest zapewnienie wysokiego poziomu bezpieczeństwa w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości (art. 67 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej), należy osiągnąć m. in. poprzez środki zapobiegające przestępczości i zwalczające ją, jak również poprzez współpracę i koordynację organów ścigania państw członkowskich oraz odpowiednich państw trzecich.
- (2) Aby osiągnąć ten cel, należy podjąć bardziej intensywne działania na poziomie Unii w celu ochrony ludzi i dóbr przed zagrożeniami, które stają się coraz bardziej ponadnarodowe, oraz w celu wsparcia pracy kompetentnych organów państw członkowskich. Terroryzm i przestępczość zorganizowana, handel narkotykami, korupcja, handel ludźmi, przemyt ludzi i handel bronią oraz inne podobne zjawiska niezmiennie zagrażają bezpieczeństwu wewnętrznemu Unii.
- (3) Strategia bezpieczeństwa wewnętrznego Unii Europejskiej, przyjęta przez Radę w lutym 2010 r.¹¹, stanowi plan rozwiązania tych wspólnych problemów dotyczących bezpieczeństwa, Komunikat Komisji z listopada 2010 r. „Strategia bezpieczeństwa

---

⁸ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

⁹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

¹⁰ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

¹¹ Dokument Rady 7120/10.

wewnętrznego UE w działaniu”¹² przekłada zasady strategii i jej wskazówki na konkretne działania poprzez określenie pięciu celów strategicznych, do których należą: likwidowanie międzynarodowych sieci przestępczych, zwalczanie terroryzmu oraz walka z radykalizacją postaw i werbowaniem terrorystów; podniesienie poziomu ochrony obywateli i przedsiębiorstw w cyberprzestrzeni; poprawa bezpieczeństwa poprzez zarządzanie granicami, zwiększenie odporności Europy na kryzysy i katastrofy.

- (4) Najważniejszymi zasadami, na których opiera się wdrażanie strategii bezpieczeństwa wewnętrznego, powinny być: solidarność między państwami członkowskimi, jasny podział obowiązków, poszanowanie praw podstawowych i rządów prawa, jak również zachowanie perspektywy ogólnoświatowej oraz nieodłączne powiązanie z bezpieczeństwem zewnętrznym.
- (5) Aby sprzyjać wdrażaniu strategii bezpieczeństwa wewnętrznego i dopilnować jej wprowadzenia w życie, należy zapewnić państwom członkowskim wystarczające wsparcie finansowe poprzez ustanowienie Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego.
- (6) Z powodu specyfiki przepisów prawnych właściwych dla tytułu V Traktatu, które stosuje się do dziedziny spraw wewnętrznych, nie istnieje możliwość ustanowienia Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego w postaci jednego instrumentu.
- (7) Należy zatem ustanowić fundusz jako kompleksowe ramy wsparcia finansowego UE w dziedzinie bezpieczeństwa wewnętrznego, obejmujące instrument ustanowiony niniejszym rozporządzeniem, jak również instrument ustanowiony rozporządzeniem (UE) nr XXX/2012 ustanawiającym, w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, finansowy instrument wspierania w zakresie granic zewnętrznych i wiz¹³. Te kompleksowe ramy należy uzupełnić rozporządzeniem (UE) nr XXX/2012¹⁴ ustanawiającym ogólne przepisy dotyczące Funduszu Migracji i Azylu oraz instrumentu finansowego na rzecz wspierania współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego.
- (8) Ogólne środki przeznaczone na niniejsze rozporządzenie oraz rozporządzenie (UE) nr XXX/2012 ustanawiające, w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, finansowy instrument wspierania w zakresie granic zewnętrznych i wiz, powinny łącznie stanowić kopertę finansową na cały okres trwania funduszu, która powinna stanowić główne źródło odniesienia dla władzy budżetowej w toku corocznej procedury budżetowej zgodnie z pkt 17 porozumienia międzyinstytucjonalnego.
- (9) W ogólnych ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, pomoc finansowa zapewniona na mocy niniejszego instrumentu powinna wspierać współpracę policyjną, wymianę informacji i dostęp do nich, zapobieganie przestępczości oraz zwalczanie przestępczością transgraniczną, poważną i zorganizowaną, w tym zwalczanie terroryzmu, ochronę ludzi i infrastruktury krytycznej przed zdarzeniami związanymi z zagrożeniem bezpieczeństwa oraz skuteczne zarządzanie ryzykiem związanym z zagrożeniem dla bezpieczeństwa oraz sytuacjami kryzysowymi, z uwzględnieniem

---

¹² COM(2010) 673 wersja ostateczna.

¹³ Dz.U. L [...] z [...], s. [...].

¹⁴ Dz.U. L [...] z [...], s. [...].

wspólnych polityk (strategii, programów oraz planów działania), prawodawstwa oraz praktycznej współpracy.

- (10) Pomoc finansowa w tych obszarach powinna wspierać w szczególności działania promujące wspólne operacje transgraniczne, dostęp do informacji i ich wymianę, wymianę najlepszych praktyk, usprawnianie i podnoszenie bezpieczeństwa przekazywania informacji oraz poprawę koordynacji, szkolenie i programy wymiany kadry, prowadzenie analiz, monitoringu i sporządzanie ocen, przygotowywanie dogłębnych ocen zagrożenia i ryzyka, działania podnoszące świadomość, testowanie i zatwierdzanie nowych technologii, działalność badawczą w dziedzinie kryminalistyki oraz zakup interoperacyjnego sprzętu technicznego.
- (11) Środki w państwach trzecich i ich dotyczące, wspierane poprzez niniejszy instrument, należy podejmować, tak aby zadziałał efekt synergii i aby były spójne z innymi działaniami realizowanymi poza Unią, wspieranymi przez instrumenty pomocy zewnętrznej Unii, tak geograficzne, jak i tematyczne. W szczególności w toku wdrażania takich działań należy zabiegać o całkowitą spójność z zasadami i ogólnymi celami działań zewnętrznych Unii i jej polityki zagranicznej wobec danego państwa lub regionu. Nie powinny mieć na celu wsparcia działań bezpośrednio ukierunkowanych na rozwój, a powinny uzupełniać, w stosownych przypadkach, pomoc finansową dostarczaną za pośrednictwem instrumentów pomocy zewnętrznej. Należy dążyć do osiągnięcia spójności z polityką humanitarną Unii, w szczególności w odniesieniu do wdrażania środków w sytuacjach nadzwyczajnych.
- (12) Niniejszy instrument należy wdrażać w pełnym poszanowaniu praw i zasad wpisanych do Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
- (13) Aby zapewnić jednolite wdrażanie Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, środki z budżetu Unii przyznane na ten instrument finansowy należy wdrażać poprzez zarządzanie dzielone, z wyjątkiem działań o szczególnym znaczeniu dla Unii (działania Unii), pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych oraz pomocy technicznej, które są realizowane w ramach zarządzania bezpośredniego i pośredniego.
- (14) Środki przeznaczone dla państw członkowskich na wdrażanie ich programów krajowych należy rozdzielać na podstawie jasnych i obiektywnych kryteriów odnoszących się do dóbr publicznych chronionych przez państwa członkowskie oraz do poziomu ich zdolności finansowej do zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa wewnętrznego, takich jak: wielkość ich populacji, rozmiar ich terytorium, liczba pasażerów podróżujących przez ich przestrzeń powietrzną i przesiadających się w ich portach morskich oraz ilość ładunku przewożonego drogą powietrzną i morską, liczba obiektów europejskiej infrastruktury krytycznej i ich produkt krajowy brutto.
- (15) Aby wzmocnić solidarność i podział odpowiedzialności za wspólne polityki, strategie i programy Unii, należy zachęcać państwa członkowskie do wykorzystywania części ogólnych środków przeznaczonych na ich programy krajowe na realizację priorytetów strategicznych Unii określonych w załączniku do niniejszego rozporządzenia. Wkład Unii w całkowite koszty kwalifikowalne projektów realizujących te priorytety należy podnieść do 90 %, zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr XXX/2012 [rozporządzenie horyzontalne].

- (16) Poziom środków, które pozostają do dyspozycji Unii, powinien być równy poziomowi środków przeznaczonych dla państw członkowskich na wdrażanie ich programów krajowych. Dzięki temu Unia będzie w stanie, w danym roku budżetowym, wspierać działania, które mają szczególne znaczenie dla Unii, takie jak badania, testowanie i zatwierdzanie nowych technologii, projekty ponadnarodowe, tworzenie sieci kontaktów i wymiana najlepszych praktyk, monitorowanie wprowadzania w życie właściwego prawa Unii Europejskiej i polityk oraz działania dotyczące państw trzecich i w tych państwach. Wspierane działania powinny być zgodne z priorytetami określonymi w odpowiednich strategiach, programach, planach działania oraz ocenach ryzyka i zagrożenia przygotowanych przez Unię.
- (17) Aby wzmocnić zdolność UE do natychmiastowego reagowania na zdarzenia związane z zagrożeniem dla bezpieczeństwa lub nowo pojawiające się zagrożenia dla Unii, należy zapewnić pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych, zgodnie z mechanizmem szybkiego reagowania ustanowionym w rozporządzeniu (UE) nr XXX/2012 [rozporządzenie horyzontalne].
- (18) Finansowanie z budżetu Unii należy skoncentrować na działaniach, w których interwencja Unii może przynieść wartość dodaną w porównaniu z działaniem poszczególnych państw członkowskich. Ponieważ Unia znajduje się w sytuacji bardziej dogodnej niż państwa członkowskie, aby zająć się sytuacjami transgranicznymi oraz stworzyć platformę zapewniającą wspólne podejście, działania, które na mocy niniejszego rozporządzenia kwalifikują się do wsparcia, powinny przyczyniać się w szczególności do wzmocnienia potencjału krajowego i unijnego, jak również transgranicznej współpracy oraz koordynacji, tworzenia sieci kontaktów, wzajemnego zaufania oraz wymiany informacji i najlepszych praktyk.
- (19) W celu uzupełnienia lub zmiany przepisów niniejszego instrumentu dotyczącego strategicznych priorytetów Unii, uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej powinny zostać przekazane Komisji, która w ramach prac przygotowawczych powinna przeprowadzić stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (20) Aby zapewnić jednolite, skuteczne i terminowe stosowanie przepisów niniejszego rozporządzenia, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te należy wykonywać zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję.
- (21) Należy uchylić decyzję Rady 2007/125/WSiSW z dnia 12 lutego 2007 r. ustanawiającą na lata 2007–2013, jako część ogólnego programu w sprawie bezpieczeństwa i ochrony wolności, szczegółowy program „Zapobieganie i walka z przestępczością”¹⁵, z zastrzeżeniem przepisów przejściowych określonych w niniejszym rozporządzeniu.

---

¹⁵ Dz.U. L 58 z 24.2. 2007, s. 7.

- (22) Ze względu na to, że cele niniejszego rozporządzenia, mianowicie wzmocnienie koordynacji i współpracy między organami ścigania, zapobieganie i zwalczanie przestępczości, ochrona ludzi i infrastruktury krytycznej przed zdarzeniami związanymi z zagrożeniem dla bezpieczeństwa oraz skuteczne zarządzanie ryzykiem związanym z zagrożeniem dla bezpieczeństwa oraz zarządzanie kryzysowe, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, a możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości ustanowioną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w przywołanym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia tego celu.
- (23) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt H decyzji Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen¹⁶.
- (25) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt H decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE w sprawie zawarcia tej umowy w imieniu Wspólnoty Europejskiej¹⁷.
- (26) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt H decyzji Rady 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/349/UE w sprawie zawarcia tego protokołu w imieniu Unii¹⁸.
- (27) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani go nie stosuje.
- (28) Zgodnie z art. 3 Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, oraz bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, Irlandia [*nie uczestniczy w przyjęciu*

---

¹⁶ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31.

¹⁷ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1.

¹⁸ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 1.

niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani go nie stosuje / powiadomiła, że chce uczestniczyć w przyjęciu i stosowaniu niniejszego rozporządzenia].

- (29) Zgodnie z art. 3 Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, oraz bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, Zjednoczone Królestwo [*nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związane ani go nie stosuje / powiadomiło, że chce uczestniczyć w przyjęciu i stosowaniu niniejszego rozporządzenia*],

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Cel i zakres

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia instrument finansowy na rzecz wspierania współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego (zwany dalej „Instrumentem”) w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego (zwanego dalej „Funduszem”).

Łącznie z rozporządzeniem (UE) nr XXX/2012 ustanawiającym, w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, finansowy instrument wspierania w zakresie granic zewnętrznych i wiz, niniejsze rozporządzenie ustanawia na okres od 1 stycznia 2014 r. do 31 grudnia 2020 r. Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

2. Niniejsze rozporządzenie określa

- a) cele, działania kwalifikowalne oraz priorytety strategiczne wsparcia finansowego przyznawanego na podstawie niniejszego instrumentu;
- b) ogólne ramy wdrażania działań kwalifikowalnych;
- c) środki udostępnione na mocy Instrumentu od 1 stycznia 2014 r. do 31 grudnia 2020 r. oraz ich podział.

3. Niniejsze rozporządzenie przewiduje stosowanie zasad określonych w rozporządzeniu (UE) nr XXX/2012 [rozporządzenie horyzontalne].

4. Niniejszego instrumentu nie stosuje się do spraw objętych programem „Sprawiedliwość” ustanowionym rozporządzeniem (UE) nr XXX/2012¹⁹. Niniejszy Instrument może jednak obejmować działania, których celem jest zachęcanie do współpracy między organami sądowymi a organami ścigania.

Artykuł 2

Definicje

---

¹⁹ Dz.U. L [...] z [...], s. [...].

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „współpraca policyjna” oznacza szczególne środki i rodzaje współpracy określone w art. 87 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.
- b) „wymiana i dostęp do informacji” oznacza zbieranie, przechowywanie, przetwarzanie, analizę i wymianę informacji właściwych dla organów ścigania w odniesieniu do zapobiegania, wykrywania, dochodzenia oraz ścigania przestępstw, w szczególności przestępczości transgranicznej, poważnej i zorganizowanej.
- c) „zapobieganie przestępczości” oznacza wszystkie środki, które mają na celu ograniczenie lub przyczynienie się w inny sposób do ograniczenia przestępczości i ograniczenia poczucia braku bezpieczeństwa obywateli, określone w decyzji Rady 2009/902/WSiSW z dnia 30 listopada 2009 r. ustanawiającej Europejską Sieć Zapobiegania Przestępczości (ESZP)²⁰.
- d) „przestępczość zorganizowana” oznacza czyny zagrożone karą popełnione przez zorganizowaną grupę trzech lub więcej osób, istniejącą przez określony okres i działającą w zмовie w celu uzyskania, bezpośrednio lub pośrednio, korzyści finansowych lub innych korzyści materialnych.
- e) „terroryzm” oznacza każdy z czynów umyślnych oraz przestępstw określonych w decyzji ramowej 2002/475/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie zwalczania terroryzmu²¹, zmienionej decyzją ramową 2008/919/WSiSW z dnia 28 listopada 2008 r.²².
- f) „zarządzanie ryzykiem i zarządzanie kryzysowe” oznacza każdy środek dotyczący oceny, zapobiegania, środków gotowości oraz zarządzania następstwami terroryzmu lub następstwami innych zagrożeń dla bezpieczeństwa.
- g) „zapobieganie i środki gotowości” oznaczają każdy środek mający na celu zapobieganie ryzykom lub ograniczenie ryzyk związanych z możliwymi atakami terrorystycznymi lub innymi zdarzeniami związanymi z zagrożeniem dla bezpieczeństwa.
- h) „zarządzanie następstwami” oznacza skuteczne koordynowanie środkami podjętymi w celu zareagowania na następstwa ataku terrorystycznego lub innego zdarzenia związanego z zagrożeniem dla bezpieczeństwa lub ograniczenia ich oddziaływania w celu zapewnienia skutecznej koordynacji działań na poziomie krajowym lub unijnym.
- i) „infrastruktura krytyczna” oznacza wszystkie zasoby rzeczowe, usługi, urządzenia informatyczne, sieci i aktywa infrastrukturalne, których zakłócenie lub zniszczenie miałyby znaczący wpływ na najważniejsze funkcje społeczne, w tym łańcuch dostaw, zdrowie, bezpieczeństwo, ochronę, pomyślność

---

²⁰ Dz.U. L 321 z 8.12.2009, s. 44.

²¹ Dz.U. L 164 z 22.6.2002, s. 3.

²² Dz.U. L 330 z 9.12.2008, s. 21.

gospodarczą lub społeczną obywateli lub funkcjonowanie Unii lub należących do niej państw członkowskich.

- j) „sytuacja nadzwyczajna” oznacza każde zdarzenie związane z zagrożeniem bezpieczeństwa lub nowo pojawiającym się zagrożeniem, które ma lub może mieć znacząco niekorzystny wpływ na bezpieczeństwo ludzi w jednym lub kilku państwach członkowskich.

Artykuł 3

Cele

1. Ogólnym celem Instrumentu jest przyczynianie się do zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa w Unii Europejskiej.

2. W ramach ogólnego celu określonego w ust. 1, Instrument – zgodnie z priorytetami określonymi w odpowiednich strategiach, programach, ocenach zagrożenia i ryzyka przygotowanych przez Unię – przyczynia się do realizacji następujących celów szczegółowych:

- a) zapobiegania i zwalczania przestępczości transgranicznej, poważnej i zorganizowanej oraz wzmocnienia koordynacji i zacieśniania współpracy między organami ścigania państw członkowskich a odpowiednimi państwami trzecimi.

Osiągnięcie niniejszego celu mierzy się wskaźnikami takimi jak m.in. liczba wspólnych operacji transgranicznych, liczba dokumentów opisujących dobre praktyki oraz liczba zorganizowanych wydarzeń.

- b) wzmocnienia zdolności państw członkowskich oraz Unii do skutecznego zarządzania ryzykami związanymi z bezpieczeństwem i zarządzania kryzysowego oraz przygotowania i ochrony ludzi i infrastruktury krytycznej przed atakami terrorystycznymi i innymi zdarzeniami związanymi z zagrożeniem dla bezpieczeństwa.

Osiągnięcie niniejszego celu mierzy się wskaźnikami takimi jak m.in. liczba narzędzi wprowadzonych w życie lub bardziej udoskonalonych w celu uproszczenia ochrony infrastruktury krytycznej przez państwa członkowskie we wszystkich sektorach gospodarki oraz liczba ocen zagrożenia i ryzyka sporządzonych na poziomie Unii.

3. Aby osiągnąć niniejsze cele, Instrument przyczynia się do następujących celów operacyjnych poprzez promowanie i rozwijanie:

- a) środków (metod, narzędzi, struktur) wzmocniających zdolność państw członkowskich do zapobiegania i zwalczania przestępczości transgranicznej, poważnej i zorganizowanej, w szczególności w drodze partnerstw publiczno-prywatnych, wymiany informacji i najlepszych praktyk, dostępu do danych, technologii interoperacyjnych, porównywalnych statystyk, stosowanych metod kryminologicznych, komunikacji społecznej i podnoszenia świadomości.
- b) koordynacji administracyjnej i operacyjnej, współpracy, wzajemnego zrozumienia oraz wymiany informacji między organami ścigania państw

członkowskich, innymi organami krajowymi, odpowiednimi podmiotami Unii oraz, w stosownych przypadkach, państwami trzecimi.

- c) programów szkoleniowych dotyczących realizacji europejskich polityk szkoleniowych, w tym poprzez szczegółowe programy wymiany poświęcone egzekwowaniu prawa unijnego, w celu rozpowszechniania prawdziwej kultury europejskiej w dziedzinie sądownictwa i egzekwowania prawa.
- d) środków i najlepszych praktyk na rzecz ochrony i wsparcia świadków i pokrzywdzonych.
- e) środków wzmacniających zdolność administracyjną i operacyjną państw członkowskich w zakresie ochrony infrastruktury krytycznej we wszystkich sektorach działalności gospodarczej, w tym poprzez partnerstwa publiczno-prywatne oraz lepszą koordynację, współpracę, wymianę i rozpowszechnianie *know how* oraz doświadczenia w Unii i w odpowiednich państwach trzecich.
- f) bezpiecznych łączy oraz skutecznej koordynacji między istniejącymi na poziomie unijnym i krajowym podmiotami zajmującymi się wczesnym ostrzeganiem w konkretnych dziedzinach oraz podmiotami zajmującymi się współpracą w sytuacjach kryzysowych, w tym centrami sytuacyjnymi, w celu umożliwienia szybkiego sporządzania kompleksowych i dokładnych przeglądów w sytuacjach kryzysowych, koordynowania środków reagowania oraz dzielenia się informacjami jawnymi, poufnymi oraz niejawnymi.
- g) środków (metod, narzędzi i struktur) wzmacniających zdolność operacyjną i administracyjną państw członkowskich do sporządzania kompleksowych ocen zagrożenia i ryzyka w celu umożliwienia Unii przyjęcia zintegrowanego podejścia opartego na wspólnych analizach w sytuacjach kryzysowych oraz poprawy wzajemnego zrozumienia różnych definicji poziomów zagrożenia stosowanych w państwach członkowskich i państwach partnerskich.

4. Instrument przyczynia się również do finansowania pomocy technicznej z inicjatywy państw członkowskich lub Komisji.

Artykuł 4

Działania kwalifikowalne

1. W ramach celów określonych w art. 3 oraz w świetle uzgodnionych konkluzji dialogu politycznego przewidzianego w art. 13 rozporządzenia (UE) nr XXX/2012 [rozporządzenie horyzontalne], niniejszy Instrument wspiera działania podejmowane w państwach członkowskich, w szczególności:

- a) działania poprawiające współpracę policji oraz koordynację między organami ścigania, w tym wspólne zespoły dochodzeniowo-śledcze oraz każdą inną formę wspólnych operacji transgranicznych, dostęp do informacji oraz ich wymianę i technologie interoperacyjne;
- b) tworzenie sieci kontaktów, wzajemne zaufanie, zrozumienie i uczenie się, identyfikację, wymianę i rozpowszechnianie *know-how*, doświadczeń i dobrych praktyk, dzielenie się informacjami, dzielenie się wiedzą na temat

sytuacji oraz perspektyw, planowanie postępowania awaryjnego oraz interoperacyjność;

- c) działalność analityczną, monitorowanie i ocenę, w tym badania oraz oceny zagrożenia, ryzyka oraz skutków;
- d) działania w zakresie podnoszenia świadomości, rozpowszechniania informacji i komunikacji;
- e) zakup lub dalsza modernizacja sprzętu technicznego, bezpiecznych obiektów, infrastruktury oraz powiązanych budynków oraz systemów, w szczególności systemów informatycznych oraz ich części składowych, w tym do celów europejskiej współpracy w dziedzinie cyberprzestępczości, zwłaszcza z europejskim centrum ds. walki z cyberprzestępczością;
- f) wymianę, szkolenie i kształcenie personelu i ekspertów z odpowiednich organów, w tym szkolenia językowe oraz wspólne ćwiczenia lub programy;
- g) środki z zakresu wdrażania, transferu, testowania i zatwierdzania nowych metod lub technologii, w tym projekty pilotażowe i działania następcze na rzecz projektów badawczych na temat bezpieczeństwa finansowanych ze środków Unii.

2. W ramach celów, o których mowa w art. 3, Instrument wspiera również działania dotyczące państw trzecich i w państwach trzecich, w szczególności:

- a) działania poprawiające koordynację policji oraz koordynację między organami ścigania, w tym wspólne zespoły dochodzeniowo-śledcze oraz każdą inną formę wspólnych operacji transgranicznych, dostęp do informacji oraz ich wymianę i technologie interoperacyjne;
- b) tworzenie sieci kontaktów, wzajemne zaufanie, zrozumienie i uczenie się, identyfikację, wymianę i rozpowszechnianie *know-how*, doświadczeń i dobrych praktyk, dzielenie się informacjami, dzielenie się wiedzą na temat sytuacji i perspektyw, planowanie postępowania awaryjnego oraz interoperacyjność;
- c) zakup lub dalszą modernizację sprzętu technicznego, w tym systemów informatycznych oraz ich części składowych;
- d) wymianę, szkolenie i kształcenie personelu właściwych organów, w tym szkolenia językowe;
- e) działania w zakresie podnoszenia świadomości, rozpowszechniania informacji i komunikacji;
- f) oceny zagrożenia, ryzyka oraz skutków;
- g) badania i projekty pilotażowe.

Artykuł 5

Zasoby ogólne i wdrażanie

1. Pula zasobów ogólnych na wdrożenie niniejszego rozporządzenia wynosi 1 128 mln EUR.
2. Roczne środki są zatwierdzane przez władzę budżetową w granicach przewidzianych w ramach finansowych.
3. Zasoby ogólne wdraża się za pośrednictwem następujących środków:
  - a) programów krajowych zgodnie z art. 6;
  - b) działań Unii zgodnie z art. 7;
  - c) pomocy technicznej zgodnie z art. 8;
  - d) pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych zgodnie z art. 9.
4. Budżet przyznany na podstawie niniejszego Instrumentu wykonuje się w ramach zarządzania dzielonego zgodnie z art. 55 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr XXXX/2012 [nowe rozporządzenie finansowe]²³, z wyjątkiem działań Unii, o których mowa w art. 7, pomocy technicznej, o której mowa w art. 8 ust. 1 oraz pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych, o której mowa w art. 9.
5. Zasoby ogólne wykorzystuje się orientacyjnie w następujący sposób:
  - a) 564 mln EUR na programy krajowe państw członkowskich;
  - b) 564 mln EUR na działania Unii, pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych oraz pomoc techniczną z inicjatywy Komisji.
6. Łącznie z zasobami ogólnymi ustalonymi dla rozporządzenia (UE) nr XXX/2012 ustanawiającego, w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, finansowy instrument wspierania w zakresie granic zewnętrznych i wiz, zasoby ogólne udostępnione dla niniejszego rozporządzenia, zgodnie z ust. 1, stanowią kopertę finansową dla Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego i stanowią główne źródło odniesienia dla władzy budżetowej podczas corocznej procedury budżetowej w rozumieniu pkt 17 porozumienia międzyinstytucjonalnego pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą oraz Komisją w sprawie współpracy budżetowej oraz należytego zarządzania finansami²⁴.
7. Państwa uczestniczące we wdrażaniu, stosowaniu i rozwijaniu dorobku Schengen uczestniczą w Instrumencie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
8. Zawiera się umowy określające wkłady finansowe tych państw na rzecz Instrumentu oraz przepisy uzupełniające niezbędne do takiego uczestnictwa, w tym mające na celu ochronę interesów finansowych Unii oraz zagwarantowanie uprawnień kontrolnych Trybunału Obrachunkowego.

²³ Dz.U. L [...] z [...], s. [...].

²⁴ COM(2011) 403 wersja ostateczna.

Wkłady finansowe przekazane przez te państwa członkowskie dodaje się do zasobów ogólnych dostępnych z budżetu Unii, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 6

Programy krajowe

1. Państwa członkowskie sporządzają program krajowy przewidziany na mocy niniejszego Instrumentu i program przewidziany na mocy rozporządzenia (UE) nr XXX/2012 ustanawiającego, w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, finansowy instrument wspierania w zakresie zarządzania granicami i wizami, i przedstawiają je Komisji łącznie jako jeden program krajowy dotyczący funduszu zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) nr XXX/2012 [rozporządzenie horyzontalne].

2. W ramach programów krajowych, które mają być zbadane i zatwierdzone przez Komisję zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) nr XXX/2012 [rozporządzenie horyzontalne], państwa członkowskie zwracają szczególną uwagę na projekty realizujące strategiczne priorytety Unii wyszczególnione w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 11 w celu zmiany załącznika, o którym mowa w ust. 2, w drodze zmiany, uzupełnienia lub wykreślenia strategicznych priorytetów Unii.

Artykuł 7

Działania Unii

1. Z inicjatywy Komisji, niniejszy instrument może być wykorzystany do finansowania działań ponadnarodowych lub działań o szczególnym znaczeniu dla Unii („działania Unii”) dotyczących celów ogólnych, szczegółowych oraz operacyjnych, określonych w art. 3.

2. Aby kwalifikować się do finansowania, działania Unii muszą być zgodne z priorytetami określonymi w odpowiednich strategiach, programach, ocenach zagrożenia i ryzyka przygotowanych przez Unię, i wspierać w szczególności:

- a) wsparcie w fazie przygotowawczej, monitorowanie, wsparcie administracyjne i techniczne, rozwój mechanizmu oceny wymaganego do wdrażania polityk w dziedzinie współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego;
- b) projekty ponadnarodowe obejmujące dwa lub kilka państw członkowskich lub przynajmniej jedno państwo członkowskie i jedno państwo trzecie;
- c) działania związane z analizą, monitorowaniem i oceną, w tym oceny zagrożenia, ryzyka i skutków oraz projekty monitorujące wdrażanie prawa Unii oraz realizację celów polityki unijnej w państwach członkowskich;
- d) projekty promujące tworzenie sieci kontaktów, wzajemne zaufanie, zrozumienie i uczenie się, identyfikację i rozpowszechnianie dobrych praktyk i

innowacyjne podejście na poziomie Unii, a także szkolenie i programy wymiany;

- e) projekty wspierające rozwój narzędzi metodologicznych, w szczególności statystycznych oraz metod i wspólnych wskaźników;
- f) zakup lub dalszą modernizację sprzętu technicznego, bezpiecznych obiektów, infrastruktury oraz powiązanych budynków i systemów, w szczególności systemów informatycznych oraz ich części składowych na poziomie Unii, w tym do celów europejskiej współpracy w dziedzinie cyberprzestępczości, zwłaszcza z europejskim centrum ds. walki z cyberprzestępczością;
- g) projekty zwiększające wiedzę zainteresowanych podmiotów i opinii publicznej na temat polityk i celów Unii, w tym z zakresu komunikacji instytucjonalnej dotyczącej priorytetów politycznych Unii;
- h) szczególnie innowacyjne projekty dotyczące rozwijania nowych metod lub wprowadzania nowych technologii, które można przenieść do innych państw członkowskich; w szczególności projekty mające na celu testowanie i zatwierdzanie wyników projektów badawczych dotyczących bezpieczeństwa finansowanych ze środków Unii;
- i) badania i projekty pilotażowe;
- j) działania dotyczące państw trzecich i w państwach trzecich, o których mowa w art. 4 ust. 2.

3. Działania Unii są wdrażane zgodnie z art. 7 rozporządzenia (UE) nr XXX/2012 [rozporządzenie horyzontalne].

Artykuł 8

Pomoc techniczna

1. Z inicjatywy lub w imieniu Komisji z Instrumentu można przeznaczyć na pomoc techniczną w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego do 800 000 EUR rocznie, zgodnie z art. 10 rozporządzenia (UE) nr XXX/2012 [rozporządzenie horyzontalne].

2. Z inicjatywy państwa członkowskiego z instrumentu można rocznie przeznaczyć na pomoc techniczną w ramach programu krajowego do 5 % łącznej kwoty przyznanej państwu członkowskiemu, zgodnie z art. 20 rozporządzenia (UE) nr XXX/2012 [rozporządzenie horyzontalne].

Artykuł 9

Pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych

1. Instrument zapewnia pomoc finansową na pilne i szczególne potrzeby w sytuacjach nadzwyczajnych, określonych w art. 2 pkt j.

2. Pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych jest wdrażana zgodnie z mechanizmem przewidzianym w art. 8 rozporządzenia (UE) nr XXX/2012 [rozporządzenie horyzontalne].

Artykuł 10

Zasoby na działania kwalifikowalne w państwach członkowskich

1. Kwotę 564 mln EUR orientacyjnie przeznaczają się na rzecz państw członkowskich w następujący sposób:

- a) 30 % proporcjonalnie do wielkości ich populacji ogółem;
- b) 10 % proporcjonalnie do wielkości ich terytorium;
- c) 10 % proporcjonalnie do liczby pasażerów i ton ładunku obsługiwanych przez ich międzynarodowe porty lotnicze i morskie;
- d) 10 % proporcjonalnie do wielkości europejskiej infrastruktury krytycznej wyznaczonej zgodnie z dyrektywą 2008/114/WE;
- e) 40 % odwrotnie proporcjonalnie do ich produktu krajowego brutto (standard siły nabywczej na mieszkańca).

2. Podstawę obliczeń danych, o których mowa w ust. 1, stanowią najnowsze dane statystyczne przedstawione przez Komisję (Eurostat), na podstawie danych przekazanych przez państwa członkowskie zgodnie z prawem Unii Europejskiej, jak również dane przekazane Komisji przez państwa członkowskie zgodnie z dyrektywą 2008/114/WE. Datą odniesienia jest 30 czerwca 2013 r.

Artykuł 11

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Przekazanie uprawnień Komisji, o którym mowa w niniejszym rozporządzeniu, następuje na okres 7 lat od [*dzień wejścia w życie niniejszego rozporządzenia*]. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Parlament Europejski lub Rada mogą w dowolnym momencie odwołać przekazanie uprawnień, o którym mowa w niniejszym rozporządzeniu. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie uprawnienia określonego w takiej decyzji. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie niniejszego rozporządzenia wchodzi w życie wyłącznie w przypadku braku sprzeciwu ze strony Parlamentu Europejskiego albo Rady wyrażonego w ciągu dwóch miesięcy od przekazania takiego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub jeżeli przed upływem tego terminu Parlament Europejski i Rada poinformują Komisję, że nie wyrażą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o 2 miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 12

Procedura komitetowa

1. Komisję wspiera Wspólny Komitet do spraw Azylu, Migracji i Bezpieczeństwa ustanowiony na podstawie art. 55 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr XXX/2012 [rozporządzenie horyzontalne].

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 13

Stosowanie rozporządzenia (UE) nr XXX/2012

Do niniejszego Instrumentu stosuje się przepisy rozporządzenia (UE) nr XXX/2012 [rozporządzenie horyzontalne].

Artykuł 14

Uchylenie

Niniejszym decyzja Rady 2007/125/WSiSW traci moc z dniem 1 stycznia 2014 r.

Artykuł 15

Przepisy przejściowe

1. Niniejsze rozporządzenie nie wpływa na kontynuację ani modyfikację projektów, w tym całkowite lub częściowe anulowanie, do chwili ich zamknięcia lub zatwierdzenia pomocy finansowej przez Komisję na podstawie decyzji Rady 2007/125/WSiSW, lub każdego innego aktu prawnego mającego zastosowanie do tej pomocy w dniu 31 grudnia 2013 r.

2. Przyjmując decyzje w sprawie współfinansowania w ramach niniejszego Instrumentu, Komisja uwzględnia środki przyjęte na podstawie decyzji Rady 2007/125/WSiSW przed [data publikacji w Dzienniku Urzędowym], mające skutki finansowe w okresie objętym współfinansowaniem.

3. Sumy przeznaczone na współfinansowanie, zatwierdzone przez Komisję między dniem 1 stycznia 2011 r. a dniem 31 grudnia 2013 r., w odniesieniu do których nie wysłano do Komisji w terminie wyznaczonym na złożenie sprawozdania końcowego dokumentów wymaganych do zamknięcia działań, są przez nią automatycznie umarzone do dnia 31 grudnia 2017 r., co skutkuje koniecznością zwrotu nienależnie wypłaconych kwot.

Kwoty dotyczące działań zawieszonych ze względu na postępowania prawne lub odwołania administracyjne o skutku zawieszającym nie są uwzględniane przy obliczaniu kwoty podlegającej automatycznemu umorzeniu.

4. Do dnia 30 czerwca 2015 r. państwa członkowskie przedkładają Komisji sprawozdanie z oceny wyników i skutków działań współfinansowanych na podstawie decyzji Rady 2007/125/WSiSW za okres od 2011 r. do 2013 r.

5. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, do dnia 31 grudnia 2015 r., sprawozdanie dotyczące osiągniętych wyników oraz jakościowych i ilościowych aspektów wdrażania decyzji Rady 2007/125/WSiSW za okres od 2011 r. do 2013 r.

Artykuł 16

Przegląd

Na podstawie wniosku Komisji, Parlament Europejski i Rada dokonają przeglądu niniejszego rozporządzenia najpóźniej do dnia 30 czerwca 2020 r.

Artykuł 17

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie [...] dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Martonyi J.

ZAŁĄCZNIK

Wykaz priorytetów strategicznych Unii (art. 6 ust. 2)

- Środki zapobiegające **przestępczości transgranicznej, poważnej i zorganizowanej oraz walka z tymi zjawiskami**, w szczególności handel narkotykami, handel ludźmi, wykorzystywanie seksualne dzieci oraz projekty mające na celu identyfikację i likwidację sieci przestępczych, ochronę gospodarki przed infiltracją przez przestępców oraz ograniczenie zachęt finansowych poprzez zajmowanie, zamrażanie oraz orzekanie przepadku mienia pochodzącego z przestępstwa.
- Środki **podnoszące poziom bezpieczeństwa obywateli i przedsiębiorstw w cyberprzestrzeni**, w szczególności projekty budujące potencjał organów ścigania i wymiaru sprawiedliwości, projekty zapewniające współdziałanie z sektorem przemysłowym w celu upodmiotowienia i ochrony obywateli oraz projekty udoskonalające zdolność do radzenia sobie z atakami cybernetycznymi.
- Środki **zapobiegające terroryzmowi oraz przeciwdziałające radykalizacji i werbowaniu**, w szczególności projekty inspirujące społeczności do rozwijania podejścia lokalnego oraz polityki prewencyjnej, projekty umożliwiające właściwym organom odcięcie terrorystów od zasobów finansowych i materialnych oraz śledzenie transakcji przez nich przeprowadzanych, projekty służące ochronie pasażerów i ładunku, a także projekty wzmacniające bezpieczeństwo materiałów wybuchowych oraz materiałów chemicznych, biologicznych, radiologicznych i jądrowych.
- Środki mające na celu podniesienie potencjału administracyjnego państw członkowskich w dziedzinie ochrony **infrastruktury krytycznej** we wszystkich sektorach gospodarki, w tym w sektorach objętych dyrektywą 2008/114, w szczególności projekty promujące partnerstwa publiczno-prywatne w celu zdobycia zaufania oraz ułatwienia współpracy, koordynacji, planowania postępowania awaryjnego oraz wymiany i rozpowszechniania informacji i dobrych praktyk między podmiotami publicznymi i prywatnymi.
- Środki podnoszące **odporność Europy na sytuacje kryzysowe i katastrofy**, w szczególności projekty promujące rozwój spójnej polityki Unii w dziedzinie zarządzania ryzykiem, która łączy ocenę zagrożenia i ryzyka z procesem decyzyjnym, jak również projekty wspierające skuteczne i skoordynowane reagowanie na sytuacje kryzysowe poprzez połączenie istniejącego potencjału, wiedzy eksperckiej oraz ośrodków obserwacji położenia (w poszczególnych sektorach), w tym w sektorze zdrowia, ochrony cywilnej i przeciwdziałania terroryzmowi.

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

- 1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy
- 1.2. Dziedzina(-y) polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa
- 1.3. Charakter wniosku/inicjatywy
- 1.4. Cel/cele
- 1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy
- 1.6. Czas trwania działania i jego wpływu finansowego
- 1.7. Przewidywany(-e) tryb(-y) zarządzania

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

- 2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości
- 2.2. System zarządzania i kontroli
- 2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

- 3.1. Dział(y) wieloletnich ram finansowych i pozycja(pozycje) wydatków w budżecie, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ
- 3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki
  - 3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki
  - 3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne
  - 3.2.3. Szacunkowy wpływ na środki administracyjne
  - 3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi
  - 3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu
- 3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Komunikat „Budowanie otwartej i bezpiecznej Europy: budżet spraw wewnętrznych na lata 2014–2020”;

Wniosek dotyczący rozporządzenia ustanawiającego ogólne przepisy dotyczące Funduszu Migracji i Azylu oraz instrumentu finansowego na rzecz wspierania współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego;

Wniosek dotyczący rozporządzenia ustanawiającego instrument finansowego na rzecz wspierania współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego;

Wniosek dotyczący rozporządzenia ustanawiającego, w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, finansowy instrument wspierania w zakresie granic zewnętrznych i wiz.

1.2. Dziedzina(-y) polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa²⁵

Obecnie dział 3 tytuł 18 – Sprawy wewnętrzne

Przyszłe wieloletnie perspektywy finansowe: Dział 3 (Bezpieczeństwo i obywatelstwo) – „Bezpieczeństwo wewnętrzne”

Charakter wniosku/inicjatywy

Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania** (finansowanie spraw wewnętrznych na lata 2014–2020)

Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego**²⁶

Wniosek/inicjatywa wiąże się z **przedłużeniem bieżącego działania**

Wniosek/inicjatywa dotyczy **działania, które zostało przekształcone pod kątem nowego działania**

²⁵ ABM: Activity Based Management: zarządzanie kosztami działań - ABB: Activity Based Budgeting: budżet zadaniowy.

²⁶ O którym mowa w art. 49 ust. 6 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

1.3. Cele

1.3.1. Wieloletni(e) cel(e) strategiczny(-e) Komisji wskazany(-e) we wniosku/inicjatywie

Ostatecznym celem polityk dotyczących spraw wewnętrznych jest stworzenie obszaru bez granic wewnętrznych, na który obywatele UE oraz obywatele państw trzecich mogą wjechać, po którym mogą się poruszać, na którym mogą żyć i pracować, wnosząc nowe pomysły, kapitał, wiedzę i innowacje oraz pracując w zawodach wykazujących deficytowość na krajowych rynkach pracy, przekonani, że ich prawa są w pełni przestrzegane, a ich bezpieczeństwo zapewnione. Współpraca z państwami niebędącymi członkami UE i organizacjami międzynarodowymi jest niezbędna do osiągnięcia tego celu.

Wzrastające znaczenie polityk dotyczących spraw wewnętrznych zostało potwierdzone w programie sztokholmskim i odnośnym planie działania, których wdrożenie stanowi strategiczny priorytet Unii i obejmuje takie dziedziny, jak: migracja (legalna migracja i integracja; azyl; nielegalna migracja i powrót), bezpieczeństwo (zapobieganie terroryzmowi i przestępczości zorganizowanej oraz ich zwalczanie; współpraca policyjna) oraz zarządzanie granicami zewnętrznymi (w tym polityka wizowa), jak również wymiar zewnętrzny tych polityk. Traktat lizboński umożliwia również Unii ambitniejsze reagowanie na bieżące obawy obywateli w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości. Priorytety polityczne w dziedzinie spraw wewnętrznych, w szczególności kwestię integracji obywateli państw trzecich, powinno się postrzegać w kontekście siedmiu inicjatyw przewodnich przedstawionych w strategii „Europa 2020”, która ma na celu pomoc UE w przezwyciężeniu obecnego kryzysu finansowego i gospodarczego oraz uzyskaniu inteligentnego i zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu.

Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego zapewni wsparcie finansowe, które jest potrzebne, aby przełożyć cele Unii w dziedzinie spraw wewnętrznych na wymierne rezultaty.

1.3.2. Cel(e) szczegółowy(-e) i działanie(-a) ABM/ABB, których dotyczy wnioski/inicjatywa

FUNDUSZ BEZPIECZEŃSTWA WEWNĘTRZNEGO

Instrument finansowy na rzecz wspierania współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania sytuacjami kryzysowymi

Zgodnie z priorytetami zidentyfikowanymi w odpowiednich strategiach, programach, ocenach zagrożenia i ryzyka przygotowanych przez Unię Instrument przyczyni się do realizacji następujących celów szczegółowych:

- a) zapobiegania i walki z przestępczością transgraniczną, poważną i zorganizowaną oraz wzmocnienia koordynacji i współpracy między organami ścigania państw członkowskich i odpowiednimi państwami trzecimi;
- c) wzmocnienia potencjału państw członkowskich i Unii w celu skutecznego zarządzania zagrożeniami dla bezpieczeństwa i sytuacjami kryzysowymi oraz przygotowania się do ochrony ludzi i infrastruktury krytycznej przed atakami terrorystycznymi i innymi zdarzeniami związanymi z bezpieczeństwem oraz ich ochrony.

Obecne działanie(-a) ABM/ABB, którego(-ych) dotyczy wnioski/inicjatywa: 18.05

Instrument wsparcia finansowego na rzecz granic zewnętrznych i wiz

Zgodnie z priorytetami zidentyfikowanymi w odpowiednich strategiach, programach, ocenach zagrożenia i ryzyka przygotowanych przez Unię Instrument przyczyni się do realizacji następujących celów szczegółowych:

- a) wspierania wspólnej polityki wizowej, aby ułatwić legalne podróże, zapewnić równe traktowanie obywateli państw trzecich oraz opanovać problem nielegalnej migracji;
- b) wspierania zarządzania granicami, aby zapewnić, z jednej strony, wysoki poziom ochrony granic zewnętrznych oraz, z drugiej strony, sprawne przekraczanie granic zewnętrznych zgodnie z dorobkiem Schengen.

Obecne działanie(-a) ABM/ABB, którego(-ych) dotyczy wniosek/inicjatywa: 18.02 (w zakresie, w którym dotyczy Funduszu Granic Zewnętrznych).

1.3.3. Oczekiwany(-e) wynik(i) i wpływ

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

Wpływ wniosku na beneficjentów/grupy docelowe jest opisany bardziej szczegółowo w punkcie 4.1.2 oceny skutków.

Co do zasady uproszczenia wprowadzone na wszystkich poziomach procesu finansowania i w każdym trybie zarządzania będą miały wyraźnie korzystny wpływ na procesy dotyczące zarządzania wsparciem finansowym.

Współpraca policyjna, zapobieganie i zwalczanie przestępczości oraz zarządzanie sytuacjami kryzysowymi

Głównymi beneficjentami wsparcia finansowego będą państwa członkowskie oraz ich organy ścigania, jak również każdy inny organ wyspecjalizowany w ochronie infrastruktury krytycznej i zarządzaniu kryzysowym, a także odpowiednie organizacje międzynarodowe i pozarządowe, w stosownych przypadkach (np. w dziedzinie zapobiegania przestępczości, walki z radykalizacją oraz handlem ludźmi).

Grupą docelową, która skorzysta ze zmian, będzie cała populacja.

Głównymi osiągnięciami będą 1) wzmocniony potencjał administracyjny i operacyjny państw członkowskich w zakresie wykrywania i skutecznego ścigania przestępczości transgranicznej, poważnej i zorganizowanej, w tym terroryzmu w celu ograniczenia zagrożeń dla bezpieczeństwa wynikających z tego rodzaju przestępczości oraz 2) większa odporność Europy na sytuacje kryzysowe i katastrofy, dzięki bardziej spójnej polityce UE w zakresie zarządzania ryzykiem, która łączy sporządzanie ocen zagrożenia i ryzyka z tworzeniem polityki z jednej strony, oraz bardziej skuteczne i skoordynowane reagowanie UE na sytuacje kryzysowe, łączące istniejący potencjał i wiedzę ekspercką z drugiej strony. Ważnym osiągnięciem będzie również zwiększenie potencjału państw członkowskich w zakresie zapobiegania, przygotowania i ochrony ludzi oraz infrastruktury krytycznej przed atakami terrorystycznymi oraz innymi poważnymi zagrożeniami dla bezpieczeństwa.

Granice zewnętrzne i wizy

Głównymi beneficjentami wsparcia finansowego na rzecz granic i wiz będą służby wdrażające dorobek UE, kodeks graniczny Schengen oraz kodeks wizowy w państwach członkowskich: straż graniczna, policja oraz służby konsularne. Grupą docelową, która skorzysta ze zmian, będą podróżni – wszystkie osoby przekraczające zewnętrzną granicę UE. Wyniki obejmą wzmocniony potencjał tych służb w zakresie (1) ochrony granic oraz utrzymywania kontaktu ze służbami organów ścigania, w ramach europejskiego systemu nadzoru granic (EUROSUR); (2) zarządzania przepływami migracyjnymi w placówkach konsularnych (wnioski o wydanie wizy) oraz (3) poprawy obsługi przepływów pasażerów na przejściach granicznych, zapewniając z jednej strony wysoki i jednolity poziom ochrony, we współpracy ze służbami innych organów ścigania, a z drugiej strony, sprawne przekraczanie granic zewnętrznych zgodnie z dorobkiem prawnym oraz z zasadą traktowania podróżnych z szacunkiem i zasadą poszanowania godności. Znaczącym konkretnym wynikiem będzie utworzenie dwóch nowych systemów IT na poziomie UE w zakresie przekraczania granic przez obywateli państw trzecich (unijny system wjazdu/wyjazdu oraz unijny program rejestrowania podróżnych).

1.3.4. Wskaźniki wyników i wpływu

Należy określić wskaźniki, które umożliwią monitorowanie realizacji wniosku/inicjatywy.

Ze względu na potrzebę przeprowadzenia dialogu politycznego przed opracowaniem programów krajowych na tym etapie nie jest możliwe ustalenie ostatecznego zestawu wskaźników, które będą wykorzystane do pomiaru osiągnięć wyżej wymienionych celów. Jednak

– w odniesieniu do **współpracy policyjnej oraz zapobiegania i zwalczania przestępczości**, wskaźniki objęłyby liczbę wspólnych operacji transgranicznych oraz liczbę dokumentów opisujących dobre praktyki i liczbę zorganizowanych wydarzeń. Wskaźniki w zakresie **zarządzania kryzysowego** oraz ochrony infrastruktury krytycznej objęłyby liczbę narzędzi wprowadzonych w życie lub udoskonalonych w celu uproszczenia ochrony infrastruktury krytycznej przez państwa członkowskie we wszystkich sektorach gospodarki oraz liczbę ocen zagrożenia i ryzyka sporządzonych na poziomie Unii.

– w obszarze **granic i wiz** wskaźniki objęłyby liczbę placówek konsularnych, które zostały wyposażone, zabezpieczone lub wzmocnione, aby zapewnić skuteczne przetwarzanie wniosków wizowych i jakość usług dla wnioskodawców oraz rozwój sprzętu przeznaczonego do kontroli granic i zwiększenie liczby zatrzymań obywateli państw trzecich nielegalnie przekraczających granice zewnętrzne w odniesieniu do ryzyka istniejącego na odpowiednim odcinku granicy zewnętrznej. Wskaźniki wpływu posłużą do zmierzenia wzrostu bezpieczeństwa na granicy, potencjału wydawania wiz oraz zdolności do bezpiecznej i sprawnej obsługi przepływu podróżnych przez granice.

1.4. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.4.1. *Potrzeba(-y), która(-e) ma(-ją) zostać zaspokojona(-e) w perspektywie krótko- lub długoterminowej*

W latach 2014–2020 UE nadal będzie musiała się zmierzyć z istotnymi wyzwaniami w dziedzinie spraw wewnętrznych.

Niezbędne dla wzrostu gospodarczego, kulturalnego i społecznego UE jest zapewnienie bezpiecznego środowiska. UE ma do odegrania istotną rolę, zarówno poprzez opanowanie zagrożeń związanych z przestępczością poważną i zorganizowaną, cyberprzestępczością i terroryzmem, jak i poprzez

zapewnienie zarządzania zewnętrznymi granicami oraz szybkie reagowanie na powstające sytuacje kryzysowe wywołane działaniami człowieka lub klęskami żywiołowymi. W erze globalizacji, gdy zagrożenia są coraz większe i coraz częściej mają wymiar ponadnarodowy, żadne państwo członkowskie nie może skutecznie działać na własną rękę. Niezbędna jest spójna i wszechstronna odpowiedź na poziomie europejskim, aby organy ścigania mogły skutecznie działać w różnych państwach i jurysdykcjach.

Współpraca z państwami niebędącymi członkami UE i organizacjami międzynarodowymi jest niezbędna do osiągnięcia tych celów. Ostatnie wydarzenia w północnej Afryce dowiodły, jak ważne dla UE jest przyjęcie wszechstronnego i skoordynowanego podejścia w stosunku do migracji, granic i bezpieczeństwa. Nabierający znaczenia wymiar zewnętrzny polityki spraw wewnętrznych UE musi zatem zostać wzmocniony, w pełnej zgodności z polityką zagraniczną Unii.

1.4.2. Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej

Zarządzanie przepływami migracyjnymi i zagrożeniami dla bezpieczeństwa stanowi wyzwanie, z którym poszczególne państwa nie poradzą sobie same. Są to obszary, w których występuje oczywista wartość dodana płynąca z wykorzystania budżetu UE.

Niektóre państwa członkowskie są znacząco obciążone ze względu na swoje szczególne położenie geograficzne oraz długość granic zewnętrznych Unii, do których zarządzania są zobowiązane. Zniesienie wewnętrznej kontroli granicznej musi być uzupełnione wspólnymi środkami na rzecz skutecznej kontroli i ochrony granic zewnętrznych Unii. Zasada solidarności i sprawiedliwego podziału odpowiedzialności między państwami członkowskimi stanowi zatem oś wspólnej polityki w zakresie azylu, imigracji i granic zewnętrznych. Budżet UE zapewnia środki, aby sprostać finansowym skutkom wynikającym z poszanowania tej zasady. W dziedzinie bezpieczeństwa przestępczość poważna i zorganizowana, terroryzm i inne zagrożenia dla bezpieczeństwa nabierają charakteru ponadnarodowego. Współpraca ponadnarodowa i koordynacja między organami ścigania są podstawowym elementem udanego zapobiegania i zwalczania przestępczości, na przykład poprzez wymianę informacji, wspólne dochodzenia, technologie interoperacyjne oraz wspólne oceny zagrożenia i ryzyka.

Obsługa przepływów migracyjnych, zarządzanie granicami zewnętrznymi UE oraz bezpieczeństwo UE wymagają znaczących środków oraz potencjału państw członkowskich. Dzięki udoskonalonej współpracy operacyjnej oraz koordynacji obejmującej łączenie zasobów w obszarach takich jak szkolenie i wyposażenie uzyskuje się korzyści skali oraz osiąga synergii, tym samym zapewniając bardziej wydajne wykorzystanie środków publicznych i wzmacniając solidarność, wzajemne zaufanie oraz podział odpowiedzialności za wspólne polityki UE między państwami członkowskimi. Jest to szczególnie adekwatne w obszarze bezpieczeństwa, w którym wsparcie finansowe dla wszystkich form wspólnych operacji transgranicznych jest bardzo ważne w celu wzmocnienia współpracy między policją, służbami celnymi, służbami granicznymi oraz organami sądowymi.

W odniesieniu do wymiaru zewnętrznego spraw wewnętrznych jest oczywiste, że przyjmowanie środków i łączenie zasobów na poziomie UE wzmocni znacząco wpływ UE niezbędny do przekonania państw trzecich do zaangażowania się wraz z nią w działania związane z migracją oraz bezpieczeństwem, co leży w interesie UE i państw członkowskich.

Prawo UE do działania w obszarze spraw wewnętrznych wynika z tytułu V „Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości” Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w

szczególności art. 77 ust. 2, art. 78 ust. 2, art. 79 ust. 2 i 4, art. 82 ust. 1, art. 84 oraz art. 87 ust. 2 TFUE. Współpraca z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi jest objęta art. 212 ust. 3 TFUE. We wnioskach przestrzega się zasady pomocniczości, ponieważ większość finansowania będzie wdrażana zgodnie z zasadą zarządzania dzielonego oraz w poszanowaniu kompetencji instytucjonalnych państw członkowskich.

1.4.3. Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań

Chociaż ogólnie uznaje się, że obecne instrumenty finansowe w dziedzinie spraw wewnętrznych osiągają cele i działają skutecznie, główne wnioski wyciągnięte z przeglądu śródkresowego oraz konsultacji z zainteresowanymi podmiotami wskazują na potrzebę:

- uproszczenia oraz usprawnienia instrumentów w dziedzinie spraw wewnętrznych poprzez ograniczenie liczby programów finansowych do dwóch w drodze utworzenia Funduszu Migracji i Azylu oraz Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego. Pozwoli to UE na bardziej strategiczne wykorzystanie tych instrumentów, a tym samym bardziej skuteczne uwzględnienie priorytetów politycznych oraz potrzeb UE;
- wzmocnienia roli UE jako partnera globalnego, poprzez włączenie elementu wymiaru zewnętrznego do przyszłych funduszy, aby wzmocnić wpływ UE w zakresie zewnętrznego wymiaru polityk z obszaru spraw wewnętrznych;
- uprzywilejowania zarządzania dzielonego, a nie zarządzania scentralizowanego w przypadku, gdy jest możliwe usunięcie niepotrzebnego obciążenia administracyjnego;
- przyjęcia, w zarządzaniu dzielonym, podejścia bardziej ukierunkowanego na wyniki poprzez przedstawienie się na programowanie wieloletnie połączone z dialogiem politycznym na wysokim poziomie, co zapewni pełne dopasowanie przez państwa członkowskie programów krajowych do celów polityki i priorytetów UE oraz skupienie się na osiągnięciu wyników;
- udoskonalenia zarządzania scentralizowanego, aby zapewnić szereg narzędzi na rzecz działań zgodnych z kierunkiem polityki, w tym wsparcie dla działań ponadnarodowych, w szczególności działań innowacyjnych oraz działań w państwach trzecich i ich dotyczących (wymiar zewnętrzny), jak również działań w sytuacjach nadzwyczajnych, badań oraz wydarzeń;
- ustanowienia wspólnych ram regulacyjnych obejmujących wspólny zestaw zasad dotyczących programowania, sprawozdawczości, zarządzania finansowego oraz kontroli, jak najbardziej spójny z innymi funduszami UE zarządzanymi w trybie zarządzania dzielonego, by wszystkie zainteresowane podmioty mogły lepiej zrozumieć te zasady oraz by zapewnić wysoki poziom zgodności i spójności;
- zapewnienia szybkiej i skutecznej reakcji w przypadku sytuacji nadzwyczajnych, poprzez zaprojektowanie Funduszy w taki sposób, by UE mogła odpowiednio reagować w szybko zmieniających się sytuacjach;
- wzmocnienia roli agencji w obszarze spraw wewnętrznych w celu promowania praktycznej współpracy między państwami członkowskimi, poprzez powierzenie im realizacji konkretnych działań, przy zapewnieniu odpowiedniej kontroli politycznej nad ich działaniami.

Więcej szczegółów można znaleźć w ocenie skutków i uzasadnieniach towarzyszących każdemu rozporządzeniu.

1.4.4. Spójność z ewentualnymi innymi instrumentami finansowymi oraz możliwa synergia

Pewna liczba instrumentów UE zapewnia wsparcie dla działań, które są uzupełniające w stosunku do działań finansowanych w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego:

Między Funduszem Bezpieczeństwa Wewnętrznego a Instrumentem Finansowym Ochrony Ludności stosuje się linię podziału wskazaną w art. 3 obecnego programu CIPS: ochrona cywilna obejmuje klęski żywiołowe, jak również katastrofy będące wynikiem nieumyślnych działań człowieka (wypadki), podczas gdy katastrofy będące wynikiem umyślnych działań człowieka dotyczą kwestii bezpieczeństwa, a zatem będą objęte Funduszem Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

Ataki terrorystyczne lub inne zdarzenia stanowiące zagrożenie dla bezpieczeństwa pozostaną poza zakresem Funduszu Solidarności Unii Europejskiej. Szczegółowy zakres, w jakim zgodnie z art. 222 TFUE (klauzula solidarności) można wesprzeć państwa członkowskie, które są obiektem ataku terrorystycznego lub ofiarą klęsk żywiołowych oraz katastrof wywołanych przez człowieka, nie jest jasny z tego względu, że wymagane jest formalne przyjęcie przepisów wykonawczych, które nie zostały jak dotąd zaproponowane. Zatem możliwość finansowania sytuacji nadzwyczajnych w razie poważnych ataków terrorystycznych lub innych zdarzeń stanowiących zagrożenie dla bezpieczeństwa zostanie objęta przez Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

Luka między badaniami naukowymi w ramach programu „Horyzont 2020” a praktycznym zastosowaniem wyników takich badań naukowych zostanie wyeliminowana, ponieważ w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego przewidziano cele szczegółowe oraz działania kwalifikowalne pozwalające na finansowanie testowania i zatwierdzania wyników badań („prototypy”), w celu ich masowego zastosowania w praktyce („zamówienia przedkomercyjne”).

Przyszły program „Sprawiedliwość” będzie ściśle związany z Funduszem Bezpieczeństwa Wewnętrznego, a także będzie stanowił jego uzupełnienie, szczególnie w części dotyczącej wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych, lecz jest on bardziej skoncentrowany na współpracy sądowej, harmonizacji procedury oraz wzajemnym uznawaniu, co w praktyce zapobiega ich znaczącemu zązębianiu.

Elementy dotyczące wymiaru zewnętrznego Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego będą wspierać działania w państwach trzecich oraz ich dotyczące, co sprzyja głównie interesom i celom UE, ma bezpośredni wpływ na UE i państwa członkowskie oraz zapewnia spójność z działaniami prowadzonymi na terytorium UE. Finansowanie to będzie zaprojektowane i realizowane zgodnie z działaniami zewnętrznymi Unii oraz jej polityką zagraniczną. Nie ma ono na celu wspierania działań ukierunkowanych na pomoc rozwojową. Będzie natomiast stanowić uzupełnienie, w stosownych przypadkach, pomocy finansowej zapewnianej za pośrednictwem instrumentów pomocy zewnętrznej. W tym kontekście szczególne znaczenie dla obszaru spraw wewnętrznych będzie miał program zastępujący program tematyczny dotyczący współpracy z państwami trzecimi w obszarze migracji i azylu oraz Instrument na rzecz Stabilności. Instrumenty pomocy zewnętrznej albo wspierają potrzeby państw beneficjentów w zakresie rozwoju albo wspierają ogólne interesy polityczne UE w przypadku partnerów strategicznych, podczas gdy fundusze w dziedzinie spraw wewnętrznych będą wspierać konkretne działania w państwach trzecich realizujące cele w dziedzinie bezpieczeństwa wewnętrznego

UE. Wyeliminują one zatem szczególną lukę oraz przyczynią się do stworzenia zestawu narzędzi do dyspozycji UE.

1.5. Czas trwania działania i jego wpływu finansowego

Wniosek/inicjatywa o **określonym czasie trwania**

- Czas trwania wniosku/inicjatywy: od 01/01/2014 do 31/12/2020
- Czas trwania wpływu finansowego: od 2014 r. do 2023 r.

Wniosek/inicjatywa o **nieokreślonym czasie trwania**

- Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od RRRR r. do RRRR r.,
- po którym następuje faza operacyjna.

1.6. Przewidywany(-e) tryb(y) zarządzania²⁷

Bezpośrednie zarządzanie scentralizowane przez Komisję

Pośrednie zarządzanie scentralizowane poprzez przekazanie zadań wykonawczych:

- agencjom wykonawczym
- organom utworzonym przez Wspólnoty²⁸
- krajowym organom publicznym/organom mającym obowiązek świadczenia usługi publicznej
- osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej, określonym we właściwym prawnym akcie podstawowym w rozumieniu art. 49 rozporządzenia finansowego

Zarządzanie dzielone z państwami członkowskimi

Zarządzanie zdecentralizowane z państwami trzecimi

Zarządzanie wspólne z organizacjami międzynarodowymi (*należy wyszczególnić*)

W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu, należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.

Uwagi

Wnioski będą wdrażane głównie poprzez zarządzanie dzielone w ramach wieloletnich programów krajowych.

²⁷ Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

²⁸ O którym mowa w art. 185 rozporządzenia finansowego.

Cele, które mają zostać osiągnięte w ramach programów krajowych, będą uzupełnione przez „działania Unii” oraz mechanizm szybkiego reagowania w przypadku sytuacji nadzwyczajnych. Działania te przyjmą formę dotacji oraz zamówień publicznych przy bezpośrednim zarządzaniu scentralizowanym i obejmą działania w państwach trzecich i dotyczące tych państw.

Zostaną wykorzystane wszystkie możliwe środki, aby uniknąć rozdrobienia, poprzez koncentrację zasobów na osiągnięciu ograniczonej liczby celów UE oraz poprzez wykorzystanie wiedzy eksperckiej głównych zainteresowanych podmiotów, w stosownych przypadkach, na podstawie umów o partnerstwie i umów ramowych.

Pomoc techniczna z inicjatywy Komisji będzie wdrażana przy zastosowaniu bezpośredniego zarządzania scentralizowanego.

Państwa uczestniczące we wprowadzaniu w życie, stosowaniu i rozwoju dorobku Schengen będą również uczestniczyć w dwóch instrumentach tworzących Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego, który rozwija dorobek Schengen (instrument dotyczący granic i wiz oraz instrument dotyczący współpracy policyjnej), tak jakby były państwami członkowskimi, w świetle umów o uczestnictwie w dorobku prawnym Schengen. Będą one uczestniczyć w instrumentach zgodnie z przepisami rozporządzenia, wdrażając swoje własne wieloletnie programy krajowe oraz będą miały możliwość ubiegania się o finansowanie wchodzące w zakres działań Unii itp. W odniesieniu do Funduszu Granic Zewnętrznych zostaną zawarte konkretne umowy w celu określenia przepisów uzupełniających niezbędnych w przypadku ich uczestnictwa (przepisy wynikające z rozporządzenia finansowego, jego przepisów wykonawczych i Traktatów, w tym z uprawnień kontrolnych Trybunału Obrachunkowego). Ze względu na to, że państwa te wniosą wkład do budżetu UE przeznaczony na te dwa instrumenty w wysokości odpowiadającej ich PKB, umowy te określą także wysokość wkładów, które zostaną przekazane przez te państwa jako część podziału odpowiedzialności w zakresie zarządzania strefą Schengen, niezależnie od wielkości kwot uzyskanych w ramach tych instrumentów. Dotychczas do państw stowarzyszonych należą Norwegia, Islandia, Szwajcaria i Liechtenstein.

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Należy określić częstotliwość i warunki.

W przypadku zarządzania dzielonego zaproponowano spójne i skuteczne ramy sprawozdawczości, monitorowania i oceny. W przypadku każdego programu krajowego państwa członkowskie zostaną poproszone o powołanie komitetu monitorującego, w którym Komisją będzie mogła uczestniczyć.

Państwa członkowskie będą corocznie przedstawiały sprawozdanie z realizacji programu wieloletniego. Sprawozdania te stanowią konieczny warunek dokonania rocznych płatności. Aby państwa członkowskie mogły uczestniczyć w procesie przeglądu śródkresowego, w 2017 r. zostaną poproszone o dostarczenie dodatkowych informacji na temat postępu w osiąganiu celów. Podobne działanie zostało zaplanowane na 2019 r., aby umożliwić, w stosownych przypadkach, dokonanie korekt w ostatnim roku budżetowym (2020 r.).

Wspierając rozwój kultury opartej na ocenie w dziedzinie spraw wewnętrznych, Fundusze uzyskają wspólne ramy oceny i monitorowania oparte o wskaźniki związane z szeroko pojętą polityką, które podkreślą przyjęte w przypadku funduszy podejście oparte na wynikach, oraz istotną rolę, którą mogłyby odegrać w procesie łączenia polityk, aby osiągnąć cel, jakim jest stworzenie przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości. Wskaźniki te dotyczą oddziaływania, jakie fundusze mogą mieć na: rozwój wspólnej kultury bezpieczeństwa na granicach, współpracy policyjnej i zarządzania kryzysowego; skuteczne zarządzanie przepływami migracyjnymi na terytorium UE; sprawiedliwe i równe traktowanie obywateli państw trzecich; solidarność i współpracę między państwami członkowskimi przy rozwiązywaniu kwestii migracji i bezpieczeństwa wewnętrznego oraz wypracowanie wspólnego podejścia UE do migracji i bezpieczeństwa w stosunku do państw trzecich.

Aby zapewnić właściwe stosowanie zasad dotyczących oceny oraz mając na względzie praktyczne doświadczenia w zakresie oceny w państwach członkowskich w ramach obecnego systemu finansowania UE w dziedzinie spraw wewnętrznych, Komisja i państwa członkowskie będą razem pracować nad rozwijaniem wspólnych ram oceny i monitorowania, między innymi poprzez określanie modeli oraz wspólnych wskaźników produktu i rezultatu.

Na początku okresu programowania zostaną ustanowione wszystkie środki, tym samym umożliwiając państwom członkowskim stworzenie systemów sprawozdawczości oraz oceny na podstawie uzgodnionych zasad i wymogów.

Aby ograniczyć obciążenie administracyjne i zapewnić synergię między sprawozdawczością a oceną, informacje wymagane do sprawozdań z oceny będą opierać się na informacjach dostarczonych przez państwa członkowskie w rocznych sprawozdaniach z realizacji programów krajowych oraz je uzupełnią.

W 2018 r. Komisja przedstawi również sprawozdanie z przeglądu śródkresowego programów krajowych.

Na bardziej ogólnym poziomie, Komisja przedstawi śródkresowe sprawozdanie z wdrażania funduszy do 30 czerwca 2018 r. oraz sprawozdanie z oceny *ex-post* do 30 czerwca 2024 r., obejmujące całość wdrażania (tj. nie tylko programy krajowe w ramach zarządzania dzielonego).

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Zidentyfikowane ryzyko

DG do Spraw Wewnętrznych nie jest podmiotem, któremu dotychczas zagrażało wysokie ryzyko błędów w programach wydatkowania. Zostało to potwierdzone w rocznych sprawozdaniach Trybunału Obrachunkowego, w których nie stwierdzano co do zasady istotnych uchybień, jak również w rocznych sprawozdaniach z działalności DG do Spraw Wewnętrznych (oraz dawnej DG ds. Sprawiedliwości, Wolności i Bezpieczeństwa), w których w minionych latach nie stwierdzono przekroczenia poziomu błędu resztowego powyżej 2 % .

W przypadku zarządzania dzielonego ogólne ryzyko w odniesieniu do wdrażania obecnych programów obejmuje głównie trzy kategorie:

- ryzyko nieskutecznego lub niewystarczająco ukierunkowanego wykorzystania funduszy;
- błędy wynikające z złożoności norm i słabości w systemach zarządzania i kontroli;
- nieskuteczne wykorzystanie zasobów administracyjnych (ograniczona proporcjonalność wymogów).

Warto również wspomnieć o elementach szczegółowych dotyczących systemu czterech funduszy w ramach programu ogólnego „Solidarność i zarządzanie przepływami migracyjnymi”.

- System programów rocznych zapewnia regularność płatności ostatecznych w oparciu o wydatki, które zostały certyfikowane i skontrolowane. Ponieważ okres kwalifikowalności programów rocznych nie odpowiada rokowi budżetowemu UE, system mający na celu zapewnienie wiarygodności wydatków nie jest w pełni satysfakcjonujący, pomimo swojej restrykcyjności.
- Szczegółowe zasady kwalifikowalności są ustalane przez Komisję. Zapewnia to co do zasady jednolitość finansowanych wydatków. Tworzy jednak również niepotrzebne obciążenie organów krajowych i Komisji oraz podwyższa ryzyko popełnienia błędów przez beneficjentów lub państwa członkowskie ze względu na błędną interpretację zasad UE.
- Obecne systemy zarządzania i kontroli są bardzo podobne do systemów stosowanych w przypadku funduszy strukturalnych. Zawierają jednak pewne niewielkie różnice, zwłaszcza w odniesieniu do zakresu odpowiedzialności instytucji certyfikujących i instytucji audytowych. Powoduje to nieporozumienia w państwach członkowskich, w szczególności kiedy organy te działają w tych dwóch rodzajach funduszy. Zwiększa to również ryzyko błędów i wymaga bardziej intensywnego monitorowania.

W niniejszym wniosku znacząco zmienia się poniższe elementy:

- do systemów zarządzania i kontroli będą stosowane ogólne wymogi dla funduszy objętych zakresem wspólnych ram strategicznych; systemy te będą także w pełni zgodne z nowymi wymogami nowego rozporządzenia finansowego. Trzy organy zostaną zastąpione dwoma (czyli Instytucją

Odpowiedzialną oraz Instytucją Audytową), których zakres kompetencji został wyjaśniony, aby zapewnić większą wiarygodność.

- programowanie wieloletnie w połączeniu z rocznym rozliczaniem rachunków w oparciu o płatności dokonane przez Instytucję Odpowiedzialną ujednotoci okresy kwalifikowalności z rocznym rozliczaniem rachunków Komisji, bez zwiększania obciążenia administracyjnego porównywalnego do obecnego systemu.
- kontrole na miejscu będą przeprowadzane w ramach kontroli pierwszego stopnia, to jest przez Instytucję Odpowiedzialną i będą potwierdzać jej coroczne poświadczenie wiarygodności dotyczące zarządzania.
- wyjaśnienie oraz uproszczenie zasad kwalifikowalności, jak również ich harmonizacja z innymi instrumentami wsparcia finansowego UE, ograniczą błędy popełniane przez beneficjentów, którzy uzyskują pomoc z różnych źródeł. Niniejsze zasady kwalifikowalności zostaną określone na poziomie krajowym, z wyjątkiem niektórych zasad podstawowych, podobnych do stosowanych w funduszach objętych zakresem wspólnych ram strategicznych.
- zachęca się do stosowania wariantu kosztów uproszczonych, szczególnie w przypadku niewielkich dotacji.

W przypadku zarządzania scentralizowanego występują następujące główne ryzyka:

- ryzyko niskiej zgodności między otrzymanymi projektami a priorytetami politycznymi DG do Spraw Wewnętrznych;
- ryzyko niskiej jakości wybranych projektów oraz niski poziom technicznej realizacji projektu, ograniczające oddziaływanie programów; z powodu nieodpowiednich procedur wyboru, braku wiedzy eksperckiej lub niewystarczających mechanizmów monitorowania;
- ryzyko nieefektywnego lub niegospodarnego wykorzystania przyznanych środków, zarówno w przypadku dotacji (złożoność procedury zwrotu faktycznych kosztów kwalifikowalnych w połączeniu z ograniczonymi możliwościami skontrolowania kosztów kwalifikowalnych w dokumentacji), jak i zamówień (w niektórych przypadkach ograniczona liczba dostawców posiadających wymaganą specjalistyczną wiedzę uniemożliwia porównanie ofert cenowych);
- ryzyko związane ze zdolnością (szczególnie) mniejszych organizacji w zakresie skutecznej kontroli wydatków, jak również przejrzystości wykonywanych transakcji;
- zagrożenie dla reputacji Komisji w przypadku wykrycia nadużyć finansowych lub działalności przestępczej; wewnętrzne systemy kontroli stron trzecich zapewniają tylko częściowe zabezpieczenie ze względu na dość dużą liczbę różnorodnych wykonawców i beneficjentów, z których każdy stosuje własny, często mało rozbudowany system kontroli.

Oczekuje się, że większość z tych ryzyk zostanie ograniczona dzięki lepszemu ukierunkowaniu wniosków i wykorzystaniu uproszczonych elementów włączonych do nowego rozporządzenia finansowego.

2.2.2. Przewidywane metody kontroli

Zarządzanie dzielone:

Na poziomie państw członkowskich proponowane struktury systemów zarządzania i kontroli stanowią rozwinięcie założeń z lat 2007–2013 i zachowują większość funkcji pełnionych w bieżącym okresie, w tym kontrole administracyjne i kontrole na miejscu, audyty systemów zarządzania i kontroli oraz audyty operacji. Kolejność tych funkcji została jednak zmieniona, aby uczynić kontrole na miejscu wyraźnym obowiązkiem Instytucji Odpowiedzialnej, jako część i element przygotowań do rocznego rozliczania rachunków.

Aby wzmocnić odpowiedzialność, Instytucje Odpowiedzialne byłyby akredytowane przez krajowy organ akredytujący, w którego zakresie leżałby bieżący nadzór. Oczekuje się, że ograniczenie liczby organów – brak Instytucji Certyfikującej oraz ograniczenie liczby funduszy – zredukuje obciążenie administracyjne i wzmocni możliwość zbudowania silniejszego potencjału administracyjnego, ale pozwoli również na bardziej wyraźny podział obowiązków.

Jak dotąd nie są dostępne wiarygodne szacunki dotyczące kosztów kontroli funduszy zarządzanych zgodnie z zasadą zarządzania dzielonego w dziedzinie spraw wewnętrznych. Jedyne dostępne szacunki dotyczą Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i Funduszu Spójności, w których koszty zadań związanych z kontrolą (na poziomie krajowym, z wyłączeniem kosztów Komisji) wynoszą około 2 % całkowitego finansowania na lata 2007–2013. Koszty te związane są z następującymi obszarami kontroli: 1 % dotyczy koordynacji krajowej i przygotowania programów, 82 % – zarządzania programami, 4 % – certyfikacji, a 13 % – audytu.

Następujące propozycje zwiększą koszty kontroli:

- stworzenie i funkcjonowanie organu akredytującego oraz ogólnie zmiana systemu;
- przedłożenie oświadczenia dotyczącego zarządzania towarzyszącego rocznym rozliczeniom;
- kontrole na miejscu przeprowadzane przez Instytucję Odpowiedzialną;
- potrzeba dodatkowych działań kontrolnych przez Instytucje Audytowe w celu kontroli oświadczenia dotyczącego zarządzania.

Zawarto jednak również propozycje, które ograniczą koszty kontroli:

- zostanie zniesiona Instytucja Certyfikująca. Chociaż jej zadania przejmie częściowo Instytucja Odpowiedzialna, pozwoli to państwu członkowskiemu na zaoszczędzenie zasadniczej części kosztów związanych z certyfikacją, ze względu na większą skuteczność administracyjną, mniejsze zapotrzebowanie na koordynację i zmniejszenie zakresu audytów;
- kontrole wykonywane przez Instytucję Audytową będą bardziej ukierunkowane na ponowne wykonanie (na próbie) kontroli pierwszego stopnia – administracyjnych i na miejscu – przeprowadzonych przez Instytucję Odpowiedzialną. Przyspieszy to procedurę kontradyktoryjną i zapewni przeprowadzenie wszystkich niezbędnych kontroli przed przedłożeniem rocznych rozliczeń;

- stosowanie kosztów uproszczonych ograniczy koszty administracyjne oraz obciążenie na wszystkich poziomach, to jest administracji i beneficjentów;
- roczne rozliczenie oraz ograniczenie okresu rozliczenia zgodności do 36 miesięcy ograniczy okres przechowywania dokumentów do celów kontroli w stosunku do administracji i beneficjentów;
- ustanowienie komunikacji elektronicznej między Komisją a państwami członkowskimi będzie obowiązkowe.

Do powyższych punktów należy dodać elementy uproszczeń określone w §2.2.1 powyżej, które również przyczynią się do ograniczenia obciążenia administracyjnego beneficjentów, a zatem stanowią jednocześnie ograniczenie ryzyka błędów i obciążania administracyjnego.

Stąd oczekuje się, że propozycje te doprowadzą do redystrybucji kosztów kontroli, a nie ich wzrostu lub ograniczenia. Przewiduje się jednak, że redystrybucja kosztów (co do zakresu kompetencji, a z uwagi na proporcjonalne środki kontroli również w państwach członkowskich i programach) umożliwi skuteczniejsze łagodzenie ryzyka oraz zapewnienie lepszego i szybszego systemu potwierdzania wiarygodności.

Na poziomie Komisji nie przewiduje się zmniejszenia kosztów zarządzania i kontroli zarządzania dzielonego w pierwszej połowie okresu programowania, przede wszystkim dlatego, że wielkość i liczba obszarów polityki, których dotyczy zarządzanie dzielone, wzrośnie w porównaniu z obecnym okresem. Dlatego już utrzymanie tych samych zasobów będzie wymagało zysków w zakresie efektywności. Dodatkowo w pierwszych latach nastąpi kumulacja zadań do wykonania: zamknięcie programów 2007–2013 (ostatnie sprawozdania z zamknięcia wpłyną najpóźniej 31 marca 2016 r.), dialogi polityczne oraz zatwierdzenie wieloletnich programów krajowych 2014–2020, utworzenie nowego systemu rozliczania rachunków. W drugiej połowie tego okresu ewentualne dostępne zasoby zostaną wykorzystane do udoskonalenia mechanizmów oceny i monitorowania.

Zarządzanie scentralizowane

W odniesieniu do zarządzania scentralizowanego Komisja nadal będzie stosować obecny system kontroli, na który składają się następujące elementy: nadzór operacji przez dyrekcje operacyjne, kontrola *ex-ante* przez Wydział ds. kontroli i budżetu, wewnętrzna komisja ds. zamówień publicznych (JPS/HPC), kontrola *ex-post* dotycząca dotacji lub audyty prowadzone przez ośrodki audytu wewnętrznego lub służby audytu wewnętrznego. Dział kontroli *ex-post* stosuje „strategię wykrywania” służącą wykrywaniu maksymalnej liczby nieprawidłowości w celu odzyskania nienależnych płatności. W oparciu o tę strategię audyty są przeprowadzane na próbie projektów wybranych prawie całkowicie na podstawie analizy ryzyka.

Dzięki połączeniu kontroli *ex-ante* oraz *ex-post*, jak również kontroli administracyjnych oraz audytów na miejscu, w ostatnich latach kwantyfikowalny średni poziom błędu resztowego był niższy niż 2 %. Zatem system kontroli wewnętrznej, jak również jego koszt, są uznawane za odpowiednie przez DG do Spraw Wewnętrznych, aby osiągnąć cel, jakim jest niski poziom błędu.

W tych ramach DG do Spraw Wewnętrznych będzie jednak nadal szukać możliwości udoskonalenia zarządzania i dalszego upraszczania. W szczególności wszystkie uproszczone warianty wprowadzone do nowego rozporządzenia finansowego będą wykorzystywane w jak największym stopniu, ponieważ

powinny się one przyczynić do ograniczenia obciążenia administracyjnego beneficjentów, a zatem do jednoczesnego ograniczenia ryzyka błędów i obciążenia administracyjnego Komisji.

Nowe rodzaje działań

We wnioskach przewidziano nowe rodzaje działań w zakresie finansowania ze środków UE w obszarze spraw wewnętrznych np. lepsze wykorzystanie wiedzy ekspertów z agencji UE, rozwój wymiaru zewnętrznego oraz wzmocnienie mechanizmów w sytuacjach nadzwyczajnych.

Te rodzaje działań będą wymagały od DG do Spraw Wewnętrznych przyjęcia nowych metod zarządzania i kontroli.

Kwoty, które zostaną przeznaczone na te nowe rodzaje działań, nie zostały jeszcze ustalone, ale jest bardzo mało prawdopodobne, aby stanowiły znaczącą część ogólnego budżetu spraw wewnętrznych. Jest jednak niezwykle istotne, aby przyjąć wewnętrzne środki oraz dokonać ustaleń roboczych w celu wdrożenia tych nowych zadań na najwcześniejszym etapie tego okresu, z pełnym poszanowaniem zasad należytego zarządzania finansowego.

Powyższa analiza wyraźnie wskazuje na to, że mimo wszystkich wprowadzonych uproszczeń, konieczne będzie zwiększenie zasobów ludzkich niezbędnych do wykonania zwiększonego budżetu DG do Spraw Wewnętrznych.

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony

Oprócz stosowania wszystkich mechanizmów kontroli regulacyjnej DG do Spraw Wewnętrznych opracuje strategię zwalczania nadużyć finansowych zgodnie z nową strategią Komisji w zakresie zwalczania nadużyć finansowych (CAFS) przyjętą w dniu 24 czerwca 2011 r. w celu dopilnowania m.in. by jej wewnętrzne kontrole odnoszące się do zwalczania nadużyć finansowych były w pełni zgodne ze strategią Komisji w zakresie zwalczania nadużyć finansowych oraz by jej podejście w zakresie zarządzania zwalczaniem nadużyć finansowych było ukierunkowane na wykrywanie ryzyka nadużyć finansowych oraz na podejmowanie odpowiednich działań. W razie konieczności utworzone zostaną sieci kontaktów oraz odpowiednie narzędzia informatyczne służące analizie przypadków nadużyć finansowych odnoszących się do funduszy.

W odniesieniu do zarządzania kryzysowego w CAFS wyraźnie zidentyfikowano potrzebę, aby we wnioskach Komisji dotyczących rozporządzeń na lata 2014–2020 państwa członkowskie zostały poproszone o wprowadzenie środków zapobiegania nadużyciom, które są efektywne oraz proporcjonalne do zidentyfikowanych ryzyk nadużyć finansowych. W obecnym wniosku art. 5 nakłada na państwa członkowskie wyraźny wymóg zapobiegania, wykrywania i korekty nieprawidłowości oraz informowania o tym Komisji. Szczegółowe unormowania w zakresie tych zobowiązań będą stanowiły część przepisów szczegółowych dotyczących zadań Instytucji Odpowiedzialnej, jak zostało to przewidziane w art. 24 ust. 5 lit. c).

Dodatkowo art. 41 wyraźnie wskazuje na ponowne wykorzystanie środków pochodzących z korekt finansowych w oparciu o ustalenia Komisji lub Trybunału Obrachunkowego.

3. SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Dział(y) wieloletnich ram finansowych i pozycja(pozycje) wydatków w budżecie, na które wnioski/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące pozycje w budżecie

Według działów wieloletnich ram finansowych i pozycji w budżecie

Dział wieloletnich ram finansowych	Pozycja w budżecie	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer	Zróżnicowane ⁽²⁹⁾	państw EFTA ³⁰	krajów kandydujących ³¹	państw trzecich	w rozumieniu art. 18 ust. 1 lit. aa) rozporządzenia finansowego
3		Zróżnicowane	NIE	NIE	NIE	NIE

- Nowe pozycje w budżecie, o których utworzenie się wnioskuje

Według działów wieloletnich ram finansowych i pozycji w budżecie

Dział wieloletnich ram finansowych	Pozycja w budżecie	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer Pozycja 3	Zróżnicowane /niezróżnicowane	państw EFTA	krajów kandydujących	państw trzecich	w rozumieniu art. 18 ust. 1 lit. aa) rozporządzenia finansowego
3	18 01 04 bb – Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego – Policja i przestępczość – Pomoc techniczna	Niezróżnicowane	NIE	NIE	TAK	NIE
3	18 02 bb - Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego – Policja i przestępczość	Zróżnicowane	NIE	NIE	TAK	NIE
3	18 01 04 cc – Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego – Granice i wize – Pomoc techniczna	Niezróżnicowane	NIE	NIE	TAK	NIE
3	18 02 cc – Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego – Granice i wize	Zróżnicowane	NIE	NIE	TAK	NIE

Wkłady z państw trzecich dotyczą wszystkich elementów Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

²⁹ Środki zróżnicowane/ środki niezróżnicowane

³⁰ EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu

³¹ Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

Kryteria oraz metoda obliczania niniejszych wkładów będzie negocjowana między UE a państwami stowarzyszonymi na podstawie odrębnej procedury. Przyjmując odsetek podobny do tego, który jest obecnie stosowany w ramach Funduszu Granic Zewnętrznych, państwa stowarzyszone zostaną wezwane do wniesienia wkładów w wysokości około 210 mln EUR na część dotyczącą granic i wiz oraz około 50 mln EUR na część dotyczącą współpracy policyjnej.

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych:	Numer 3	Bezpieczeństwo i obywatelstwo
--	----------------	-------------------------------

DG HOME			2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Po 2020 r.	OGÓLEM
• Środki operacyjne (w cenach bieżących)											
18 02 bb Fundusz Wewnętrzny – Policja i przestępczość	Środki na zobowiązania	(1a)	135,076	143,047	151,283	159,791	168,578	177,653	187,022		1 122,450
	Środki płatności	(2a)	15,714	43,881	71,419	111,709	147,854	156,248	164,918	410,707	1 122,450
18 02 cc Fundusz Wewnętrzny - Granice i wize	Środki na zobowiązania	(1a)	422,310	447,186	472,886	499,435	526,856	555,173	584,412	-	3 508,258
	Środki płatności	(2a)	59,999	120,794	223,204	350,813	461,098	487,256	514,275	1 290,818	3 508,258
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne³²											
18 01 04 bb Fundusz Wewnętrzny – Policja i przestępczość			0,800	0,800	0,800	0,800	0,800	0,800	0,800		5,600
18 01 04 cc Fundusz Wewnętrzny – Policja i przestępczość			1,700	1,700	1,700	1,700	1,700	1,700	1,700		11,900

³² Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne pozycje „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

Wewnętrznego - Granice i wizy											
OGÓŁEM środki dla DG do Spraw Wewnętrznych	Środki na zobowiązania	=1+1 a +3	559,886	592,733	626,669	661,726	697,934	735,326	773,934		4 648,208
	Środki płatności	=2+2 a +3	78,213	167,174	297,123	465,023	611,452	646,004	681,693	1 701,525	4 648,208

Dział wieloletnich ram finansowych:	5	„Wydatki administracyjne”
--	----------	----------------------------------

Ze względu na to, że istnieją wspólne elementy we wdrażaniu Funduszu Migracji i Azylu oraz Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, takie jak dialog polityczny z każdym państwem członkowskim oraz biorąc pod uwagę, że wewnętrzna struktura DG do Spraw Wewnętrznych w celu zapewnienia zarządzania nowymi Funduszami (jak również zamknięcia programów zarządzanych obecnie) może się zmienić, nie jest możliwe oddzielenie wydatków administracyjnych Funduszu Migracji i Azylu od wydatków Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

Zatem dane odnoszące się do działu 5 poniżej odpowiadają wydatkom administracyjnym ogółem uznanym za niezbędne do zapewnienia zarządzania oboma Funduszami przez Dyрекję Generalną i nie przewidziano środków na płatności ogółem.

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

		2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Po 2020 r.	OGÓLEM
DG: Sprawy Wewnętrzne										
• Zasoby ludzkie		20,841	20,841	20,841	20,841	20,841	20,841	20,841		145,887
• Pozostałe wydatki administracyjne		0,156	0,159	0,162	0,165	0,168	0,172	0,175		1,157
OGÓLEM Dyrekcja Generalna do Spraw Wewnętrznych	Środki	20,997	21,000	21,003	21,006	21,009	21,013	21,016		147,044

OGÓLEM środki na DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = płatności ogółem)	20,997	21,000	21,003	21,006	21,009	21,013	21,016		147,044
--	--	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	--	----------------

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

		2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020		OGÓLEM
OGÓLEM środki na DZIAŁY 1 do 5	Środki na zobowiązania	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.	

wieloletnich ram finansowych	Środki na płatności									
------------------------------	---------------------	--	--	--	--	--	--	--	--	--

3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne

– Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych

– Wniosek wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

Polityka w dziedzinie spraw wewnętrznych jest realizowana głównie w ramach zarządzania dzielonego. Priorytety wydatkowania środków są ustalane na poziomie UE, podczas gdy faktyczne bieżące zarządzanie zostało powierzone Instytucjom Odpowiedzialnym na poziomie krajowym. Wspólne wskaźniki produktu i cele dotyczące produktów/usług zostaną ustalone wspólnie przez Komisję i Instytucje Odpowiedzialne jako część ich programów krajowych oraz zatwierdzone przez Komisję. W związku z tym do czasu sporządzenia, wynegocjowania i zatwierdzenia programów w latach 2013–2014 trudno jest wskazać cele dotyczące produktów/usług.

W odniesieniu do zarządzania scentralizowanego DG do Spraw Wewnętrznych nie jest także w stanie dostarczyć wyczerpującego wykazu wszystkich produktów/usług, które mają zostać zrealizowane w drodze interwencji finansowej w ramach Funduszy, ich średniego kosztu czy liczby, w sposób wymagany w niniejszym punkcie. Obecnie nie istnieją narzędzia statystyczne pozwalające na obliczenie rzeczywistych kosztów średnich na podstawie funkcjonujących programów, a tak precyzyjne określenie stałoby w sprzeczności z zasadą, że przyszły program powinien zapewnić wystarczająco dużo elastyczności, aby można go było dostosować do priorytetów politycznych na lata 2014–2020. Jest to szczególnie adekwatne w przypadku pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych oraz działań w państwach trzecich oraz dotyczących tych państw.

Środki na zobowiązania w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Określić cele i realizacje			Rok N		Rok N+1		Rok N+2		Rok N+3		wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)						OGÓLEM	
			Realizacja															
↓	Rodzaj ³³	Średni koszt realizacji	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba całkowita	Koszt całkowity

³³ Realizacje odnoszą się do produktów i usług, które zostaną zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).

CEL SZCZEGÓŁOWY nr 1 ³⁴																
Realizacja																
Realizacja																
Realizacja																
Cel szczegółowy nr 1 - suma częściowa																
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 2																
Realizacja																
Cel szczegółowy nr 2 - suma częściowa																
KOSZT OGÓLEM																

³⁴ Zgodnie z opisem w pkt 1.4.2 „Cel(e) szczegółowy(-e) ...”

3.2.3. Szacunkowy wpływ na środki administracyjne

3.2.3.1. Streszczenie

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- Wniosek wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

Ze względu na to, że istnieją wspólne elementy we wdrażaniu Funduszu Migracji i Azylu oraz Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, takie jak dialog polityczny z każdym państwem członkowskim oraz biorąc pod uwagę, że wewnętrzna struktura DG do Spraw Wewnętrznych w celu zapewnienia zarządzania nowymi funduszami (jak również zamknięcia programów zarządzanych obecnie) może się zmienić, nie jest możliwe oddzielenie wydatków administracyjnych Funduszu Migracji i Azylu od wydatków Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

Zatem dane odnoszące się do działu 5 poniżej odpowiadają wydatkom administracyjnym ogółem uznanym za niezbędne do zapewnienia zarządzania oboma Funduszami przez Dyрекcję Generalną oraz nie przewidziano środków na płatności ogółem.

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku) **Sprawy Wewnętrzne**

DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych³⁵	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	OGÓLEM
Zasoby ludzkie Sprawy Wewnętrzne	20,841	20,841	20,841	20,841	20,841	20,841	20,841	145,887
Pozostałe wydatki administracyjne	0,156	0,159	0,162	0,165	0,168	0,172	0,175	1,157
DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych – suma częstkowa	20,997	21,000	21,003	21,006	21,009	21,013	21,016	147,044

Poza DZIAŁEM 5³⁶ wieloletnich ram finansowych³⁷	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	OGÓLEM
Zasoby ludzkie Sprawy Wewnętrzne	0,640	0,640	0,640	0,640	0,640	0,640	0,640	4,480

³⁵ Ogólna pula środków, oparta na ostatecznej alokacji finansowej dla zasobów ludzkich z 2011 r., w tym urzędnicy i personel zewnętrzny.

³⁶ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne pozycje „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

³⁷ Personel zewnętrzny finansowany z dawnych pozycji „BA”, oparty na ostatecznej alokacji finansowej dla zasobów ludzkich z 2011 r., w tym personel zewnętrzny w siedzibie głównej i w delegaturach.

Inne wydatki o charakterze administracyjnym	1,860	1,860	1,860	1,860	1,860	1,860	1,860	13,020
Poza DZIAŁEM 5 wieloletnich ram finansowych – suma cząstkowa	2,500	2,500	2,500	2,500	2,500	2,500	2,500	17,500

OGÓLEM	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.
---------------	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----

3.2.3.2. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej: Dane liczbowe wykorzystane za rok N to dane za rok 2011 r.

Ze względu na to, że istnieją wspólne elementy we wdrażaniu Funduszu Migracji i Azylu oraz Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, takie jak dialog polityczny z każdym państwem członkowskim, oraz biorąc pod uwagę, że wewnętrzna struktura DG do Spraw Wewnętrznych w celu zapewnienia zarządzania nowymi funduszami (jak również zamknięcia programów zarządzanych obecnie) może się zmienić, nie jest możliwe oddzielenie wydatków administracyjnych Funduszu Migracji i Azylu od wydatków Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

Zatem dane odnoszące się do działu 5 poniżej odpowiadają wydatkom administracyjnym ogółem uznanym za niezbędne do zapewnienia zarządzania oboma Funduszami przez Dyрекcję Generalną oraz nie przewidziano środków na płatności ogółem.

Wartości szacunkowe należy wyrazić w pełnych kwotach (lub najwyżej z dokładnością do jednego miejsca po przecinku)

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Rok N+4	Rok N+5	Rok N+6
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony) Sprawy Wewnętrzne							
18 01 01 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)	136	136	136	136	136	136	136
XX 01 01 02 (w delegaturach)	15	15	15	15	15	15	15
18 01 05 01 (pośrednie badania naukowe)							
10 01 05 01 (pośrednie badania naukowe)							
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy) ³⁸							
18 02 01 (AC, END, INT z globalnej koperty finansowej)	16	16	16	16	16	16	16
XX 02 02 (AC, AL, END, INT i JED w delegaturach)	10	10	10	10	10	10	10
18 01 04 bb	- w centrali ⁴⁰	4	4	4	4	4	4
	- w	*	*	*	*	*	*

³⁸ AC= pracownik kontraktowy; INT= pracownik tymczasowy; JED= młodszy oddelegowany ekspert; AL= członek personelu miejscowego; END= oddelegowany ekspert krajowy.

³⁹ W ramach pauparu na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne pozycje „BA”).

⁴⁰ Przede wszystkim fundusze strukturalne, Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz Europejski Fundusz Rybacki.

³⁹	delegaturach							
18 01 04	- w centrali ⁴²	6	6	6	6	6	6	6
	- w delegaturach	*	*	*	*	*	*	*
XX 01 05 02 (AC, END, INT - pośrednie badania naukowe)								
10 01 05 02 (AC, END, INT - bezpośrednie badania naukowe)								
Inne 13 01 04 02)								
OGÓLEM		nd.	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.

XX oznacza odpowiednią dziedzinę polityki lub odpowiedni tytuł w budżecie

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych. Kwoty i przypisania umowne zostaną dostosowane w razie powierzenia wykonania pewnych zadań agencji wykonawczej.

Opis zadań do wykonania:

Urzednicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony w centrali	<p>Zadania do wykonania obejmują wszystkie zadania niezbędne przy zarządzaniu programami finansowymi, takie jak:</p> <ul style="list-style-type: none"> - udział w procedurze budżetowej; - prowadzenie dialogu politycznego z państwami członkowskimi; - przygotowanie rocznych programów prac/decyzji finansowych, ustalanie rocznych priorytetów, zatwierdzanie programów krajowych; - zarządzanie programami krajowymi, zaproszeniami do składania wniosków i zaproszeniami do składania ofert oraz pochodnymi procedurami wyboru; - komunikowanie się z zainteresowanymi podmiotami (potencjalnymi/obecnymi beneficjentami, państwami członkowskimi itp.); - sporządzanie wytycznych skierowanych do państw członkowskich; - operacyjne i finansowe zarządzanie projektami; - przeprowadzanie kontroli, zgodnie z opisem powyżej (kontrola <i>ex ante</i>, komitet ds. zamówień publicznych, audyty <i>ex post</i>, audyt wewnętrzny, rozliczenie rachunków); - księgowość; - rozwijanie narzędzi informatycznych wspomagających zarządzanie dotacjami i programami krajowymi oraz zarządzanie nimi; - monitorowanie i sprawozdawczość w zakresie osiągnięcia celów, w tym w rocznych sprawozdaniach z działalności oraz w sprawozdaniach subdelegowanego urzędnika zatwierdzającego.
Personel zewnętrzny	Zadania są podobne do zadań wykonywanych przez urzędników i pracowników tymczasowych, z wyjątkiem zadań, które nie mogą być wykonywane przez personel

⁴¹ W ramach pułapu na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne pozycje „BA”).

⁴² Przede wszystkim fundusze strukturalne, Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz Europejski Fundusz Rybacki.

	zewnątrzny.
Personel w delegaturach	Aby wspierać realizację polityki w obszarze spraw wewnętrznych, w szczególności w jej wymiarze zewnętrznym, w delegaturach UE należy zapewnić wystarczającą wiedzę fachową z obszaru spraw wewnętrznych. Może to być personel z Komisji Europejskiej lub Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych.

3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

- Wniosek/inicjatywa jest zgodny(-a) z **następnymi** wieloletnimi ramami finansowymi.
- Wniosek/inicjatywa wymaga przeprogramowania odpowiedniego działu w wieloletnich ramach finansowych.

Należy wyjaśnić, na czym ma polegać przeprogramowanie, określając pozycje w budżecie, których ma ono dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

- Wniosek/inicjatywa wymaga zastosowania instrumentu elastyczności lub zmiany wieloletnich ram finansowych⁴³

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając pozycje w budżecie, których ma on dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu

- Wniosek/inicjatywa nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich
- Wniosek przewiduje współfinansowanie środków europejskich. Dokładna kwota nie może zostać określona ilościowo. Rozporządzenie ustanawia maksymalny poziom współfinansowania zróżnicowany w zależności od rodzaju działań:

Środki w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Ogółem
Określić organ współfinansujący	Państwo członkowskie	Państwo członkowskie	Państwo członkowskie	Państwo członkowskie	Państwo członkowskie	Państwo członkowskie	Państwo członkowskie	
OGÓLEM środki objęte współfinansowaniem	Do określenia	Do określenia	Do określenia	Do określenia	Do określenia	Do określenia	Do określenia	

⁴³ Zob. pkt 19 i 24 porozumienia międzyinstytucjonalnego.

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

- Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody.
- Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
  - wpływ na zasoby własne
  - wpływ na dochody różne

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Pozycja w budżecie dotycząca dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy ⁴⁴						
		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	wprowadzić taką liczbę kolumn, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
Artykuł.....								

W przypadku wpływu na dochody różne, należy wskazać pozycję(-e) wydatków w budżecie, którą(-e) ten wpływ obejmuje.

Należy określić metodę obliczania wpływu na dochody.

⁴⁴ W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 25 % na poczet kosztów poboru.